

പാവ്തീപരിണയം.

കടകളി.

(പ്രാചീനക്കാഴ്ച)

പ്രസാധകൾ
ഇടപ്പിള്ളി പി. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി.

"ചിത്രാഭാസ" ഗവുമാലിക — പ്രിൽയപ്പുന്നം.

ശ്രീ

22273

പാവതീപരിണയം

കമകളി.

പ്രസാധകൾ

ഇടപ്പിള്ളി, വി. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള.

സന്നദ്ധത്തിലും കാജി മാറ്റം.

സെൻട്ട്‌പ്രസ്,
തിരുവനന്തപുരം.

വില അണ ഒരു ചുട്ട്.

പക്ഷ്യവകാശം പ്രസാധകൾക്കുതാക്കണ. പ്രസാധകൾക്ക് അടയാളമോ മുദ്രയോ ഇല്ലാത്ത ചുന്നുകും വ്യാജനിമ്മിതമായിരിക്കും.

1-ഡിവിൽ
പാരമ്പര്യക്കു ചെന്നുകും

ഗീപ്പമനാഭാസവാദിപാലരാമവർ
കലശവരകിരീടപതി
മനോസ്ത്രതാന്മഹാരാജരാമരാജ
വച്ചട്ടക്ഷംഷരജംഗ്

ഗീവിത്തിരതിങ്കാരം രാമവർമ്മഹാരാജാവു-
തിങ്കമന്നുകൊണ്ട്, ജി. സി. എച്ച്. ഇം.

രൂപാദാനാളി!

(ബിരുദപ്രശ്നാ)

1

ശ്രീവാഴംകൊടിഭാനീം ദിനമനബഹ്യാ
സാത്മമാക്കിബോരിക്കം
ഭ്രവാനോർന്നാമ! ചിത്രർക്ക്ഷജമഹിതമഹാ-
രാജമംഗല്യഭ്രമൻ!
ദൈവാധീനപ്രകംഘ്രചുരിമകലയം
ഭവ്യക്കേദാരമായി-
ജീവാത്രപ്രഭുമകീത്ത്രാ തിരുവടി വിജയി-
ക്കന്ന വിശ്വേഷാത്തരാം!

2

ഭാരിക്രൂപ്പേപ്പിശാചുക്കലൈയകകല മഹാ-
യന്ത്രബന്ധപ്രയോഗാം
നേരിട്ടാടിക്കമാലകതികനിഗമപരാ-
ശകതിതന്നമന്തിരത്തെ,
പാരിൽ സ്ഥാപിച്ചു സാങ്കേതികസകലകലാ
പോഷണങ്ങീവില്ലാസ-
തേതരിൽ തന്നാട്ടയത്തം ജനപതിയവിട-
ന്നല്ലി സവ്വാത്മസില്ലൻ?

3

പത്രാഡേശ്വരാംക്കീർണ്ണപത്രാണികമഹി യമവാ-
ഭാരതാരാമഭ്രതൻ-
ധാരാവാഹപ്രകാശം പദമലർപണിയും
താവകം ഭാനവഷ്ടം,

ഇം രാജുത്തെക്കളുടെപ്പിച്ചുങ്ങളുവരുയർ-
 ചുകിനാൻ സാവംഗമൻ
 പേരാളം ജി. സി. എ. ഇം. പിരുമ്പിതുക-
 അംത്രനിതാരം സഹം!

4

മാതാവാം ധന്യ ധന്യാംഗികളണിമണിയാം-
 കായി രാജാധിരാജം-
 വേതാനംനാളുന്നപ്രായങ്ങളിയോങ്ക് “മഹാ-
 രാണി” മുദ്രാംഗനാമം
 സ്കീതാനന്ദം ശ്രവിച്ചുനില്ലെന്നമോ-
 ദിച്ചുതീസ്ഥാനലാഭ-
 ശ്രീതാര്യം ലോകമാദ്രാത്സവന്തനകലാ-
 നാംഡിയായും ഉന്നവേദ!

5

നിത്യം നാട്ടാക്കിവേണ്ടം നിവിലതരപരി-
 രജ്ഞാരമോരോന്നയതാം
 ഭ്രാത്മംചേര്ത്ത് ‘ചിത്രാഭരണ’ജയമഹാ-
 ഭരിയെങ്കും മഴക്കി,
 സൗത്രർഹം മേൽക്കമേലായവിലബിരുദ്ധവും
 നേടി, ‘വാടാവിളക്ക്’-
 യത്രർഹം ജൈത്രത്രജോവിഭ്രതയോടവിച്ച-
 നേവമേ വാഴുക! വാഴുക!!

—എന്റെ, അവിച്ചതെ വിനീതഭക്തനായ

പ്രസാധകൻ

‘ചിത്രാഭരണ’ഗമ്മമാലിക.

ഒട്ടപ്പിള്ളി.

പുസ്തകം.

2 റഷ്യർഷ് അംഗദ്രോഹണങ്ങളും പുസ്തകങ്ങൾക്കു വെവ്വേറയും ഇന്ന് ശിത്തുകടാത്ത ചടങ്ങകളിൽ നേരായി പൂരിണമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിയ മായി അല്ലോ ചിലതു വായനക്കാരെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുവാൻ അസാധകനാണെ കടമയും ഇവിടെ വിസ്തൃതിക്കൊത്തക്കേണ്ടി. അനാഭാതാവായ ശ്രീമിതാരതിജനാരംഘമഹാരാജാവുതിങ്ങ മനസ്സിലെ രേണപുതിശൂപനംപ്രഥമാണിച്ചു പ്രസി ശ്രീകൃതമായ “ചിത്രാരേണ” ഗ്രന്ഥമാലികയിലെ പ്രിതീയ പ്രസൂനമാണ് ഈ “പാർത്തിപരിണായം” കുതി. ദേശീയദ്വാരകളകളിൽ സവ്പ്രാധാന്യത്തെ അർഹക്കന്ന “ആട്ടം, പെട്ടിയിൽ” ആകാൻ തുടങ്ങിയ ആധുനികകാല ഐടുത്തിൽ ഈ പ്രാചീനകൃതിയുടെനേരെ വല്ലവയും പക്ഷേ നേരിച്ചുളിച്ചുക്കാം. ഈ തജ്ജനത്തിലും ‘വദ്ധി തോരം’ മഹാകവിപ്രചബന്നാർ ‘കലാമണ്ഡലം’ പാരാ കൈ രളിയുടെ ഈ പ്രശ്നകളും സ്പാനതമരങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരമാർത്ഥം ഭിന്നങ്ങൾക്കു സമാധാനമുപയോഗിച്ചു മെന്നും ഈ കലയുടെ കീഴ്ത്തിയാവളും ഭാവിയിൽ ഭേദങ്ങൾ വാളുതെത്തു അതിലംഘിക്കുമെന്നും ആശംസിക്കുന്നു.

എത്രഭാഷയിലും പ്രാചീനസാഹിത്യത്രാഗമങ്ങൾക്ക് ഭാഷാഭിമാനികൾ അനുഭവിക്കുന്നും നൽകിവരുന്നതു് സവ്വിഭിത്തമാണല്ലോ. മലയാളത്താലുള്ളതു് ആവക ഗ്രന്ഥങ്ങളും നാം എവരും നമോവാകും ചെയ്യേണ്ടതുന്തു് കരിവും. വിചിത്രവേലയിൽ അത്ര ഒരു ദിവസം പോലും പ്രാചീനനം എത്തൽപ്പാർശ്വത്താജ്ഞനാതനാമാവും “പാടലീഡ്രൂ” ഭ്രംഖാലവംശത്തിലെ യുവരാജാവും ആയിരുന്ന ‘ഗോദവം’ കവിയാൽ വിരചിതമെന്ന കാണാനു

ഈ കുതിരണ്ണിമാല കൈരളീഭാഷയാർത്ഥിന്റെ സൗഖ്യ മുന്നമഹിമയെ ശബ്ദം ദായമാനമാക്കിച്ചേയുള്ളുമെന്ന് അഭിമാനിക്കാം. ഈ സാമാന്യചിന്തനമത്രെ ‘ചിതലിന്റെ മുതൽ’ ആയി അജ്ഞാതമായി എന്നെങ്ങനൊണ്ടായും കൈംകുറിക്കിട്ടുന്ന ഈ പുസ്തകം ഇപ്പോൾ വൈദിച്ചുത്തിരിക്കവാൻണ്ടായ നിഭാനം.

മാത്രാഭാഗവേഷണത്തിൽ ഈ പ്രസാധകനം ധമാസൗക്കന്തും ചെയ്തുപോങ്ങുന്ന പരിഗ്രാമത്തിന്റെ പരിണതമല്ലെങ്കിൽ കുന്നതേരു കരഗതമായ കുതിയുടെ കൈയെഴുത്തുപുതി. ഈതു് ഉദ്ദേശം റണ്ടുപന്തീരാണ്ഡിനും പുസാധകന്റെ ഗ്രന്ഥശൈവരത്തെ അഭ്യം പ്രാപിച്ചുതാക്കുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു് പലേ സന്ദർഭങ്ങളിലും ഭാഷാഗവേഷകന്മാരായ വിദ്യാഭ്യാരേ സമീപിച്ചു് ഈ കുതിയെക്കരിച്ചു് അനേപാഷ്ണം നടത്തി; മഹംബ-യു എറണാകുളത്തുവച്ചു നടന്ന സമസ്യകേരളസാഹിത്യപരിഷത്തിൽ ഈതു് പ്രഭാപ്രാപ്തിക്കുമ്പോൾ; ഇവയോന്നം ഈ കുതിയെപ്പറി യാതൊരു കുട്ടിയിൽവിവരങ്ങളും ഗുഹിക്കവാൻ പത്രാഘൂമായില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഈ സുകുതിക്കു് ഇപ്പോഴുക്കിലും ബന്ധംവിട്ട് വിമുക്തി ലഭിച്ചതു സാമൂഹിക്കുപ്പണികൾക്കു് സരൂപ്പിക്കാമായെ വരു. എത്തെപ്പിശ്ച യക്കമായ ഉപരിചിന്തനം സാഹിത്യാലിമാനികളുടെ കടമയാക്കുന്നു.

പക്ഷ്യീലെ ആസ്പുജ്ജുദ്ധങ്ങളിലൂടെ ലിപികൾ പരിശോധകന്മാരായ മഹാശയന്മാരേയും ക്ഷേരേതലവതിരിച്ചു; എന്നിങ്ങനാലും സാമാന്യം വിത്രുലുമായ ഒരു പാഠത്തിൽ മറുപ്പണംചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചതിൽ കുതാത്മതയ്ക്കു് അവകാശമുണ്ടു്. ലേവകപ്രമാദംകൊണ്ടോ മറോരാ അർത്ഥ വേബ്യത്രത്തെ സുസ്പുജ്ജുമാക്കാതെ പക്ഷ്യീലീൽ കണ്ണ ചീല സ്വാലിത്രങ്ങൾ പണ്ണിത്വരുന്നമായെ അഭിപ്രായ

പ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ, അന്നചിതവും അന്തേലവുമായ ചീല വരികൾ നിരാകരിച്ച് നക്ഷത്രചിഹ്നങ്ങൾക്കാണും രേഖപ്പെടുത്തുകയും, റംഗങ്ങളിൽ കമ്മാപാത്രസംഭാഷണ അള്ളം വകതിരിച്ച് അച്ചടിയിൽ കാലോചിതമായ ചീല പരിപ്പൂരങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ആദരണ്ണിയമാണെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിലും ചീല പിശകകൾ അച്ചടിയിൽ പറിപ്പൂരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അവസാന തത്തിൽ ചേത്തിട്ടുള്ള ഗ്രാലിപ്പത്തിലെയും വായനക്കാർക്കു മുലുക്കു ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ തന്മുള്ള.

പല ജോലിത്തിരക്കിനിടയ്ക്ക് പ്രസാധകൾനും അപേക്ഷയെ സംശാർജ്ജുവാം സ്പീകർച്ചു് പ്രസ്തരകെ യൈഴ്ത്തുപകർജ്ജു് പരിശോധിച്ചു് വേണ്ട ദേശത്തികൾ ചെയ്തന്ന വന്നപാദനായ സാഹിത്രപണ്ഡിതന്നർ രാജഗുരു പി.കെ.നാരായണപിള്ള ബി.എ.ബി.എൽ അവർക്കേണ്ടം, അപ്രകാരംതന്നെ സമഗ്രവും സാരസ പുസ്തകവുമായ അവതാരിക്കുന്ന “പാർത്തീപരിഞ്ഞ” തത്തിനു കണ്ണുമുത്തു ചാൽഡിച്ചു് സർവ്വത്തുമനസ്സാണും അന്തരുഹിച്ചു് അവന്റെ സുമണ്ണാരീരവും കൈരളിയെ ഹർദ്ദിഷായി സേവിക്കുന്ന പാഠ്യിത്തമഹാകവിയും ആരു രാവുസാഹിച്ചു് ഉച്ചുർ എസ്. പരജേണ്ടപരമുർ എം.എ.ബി.എൽ.എം.ആർ.എ.എസ്. അവർക്കേണ്ടം, ഇന്ത്യാലുഡ്ര സാത്തിനു സജ്ജുമാം പ്രേരിപ്പിക്കും വിശ്രഷിച്ചു് ആദ്യവംകൊണ്ടു് സപാഗതമത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സാഹിത്രചരിത്രകത്താവായ രാജഗുരു ആർ.നാരായണപുണികർ ബി.എ, എൽ.റി.അവർക്കേണ്ടം, അന്തേപൂഴിപ്പോരി ഇതിലേയും വേണ്ടപോലെ എസാ തത്താരകളിൽ ചെയ്ത സരസഗായകവിദ്പാർ രാജഗുരു സി.എ.ഗോപാലപിള്ള എം.എ.അവർക്കേണ്ടം എന്നിക്കുള്ള അകൈതവമായ നാട്ടിൽ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊ

ഇട്ടെ. ഇന്നോരുപക്ഷിലും ഇതു പ്രസിദ്ധീയപ്രചാരജ്ഞവാനാം
എത്രയും ശ്രദ്ധിയായും ശ്രദ്ധമായും മന്ത്രണംചെയ്യുവാനാം
സാഭിമാനം സഹായിച്ചു തിരുവന്നെടുത്തും സെൻറൽ
പ്രസ്സ് ഉടമസ്ഥൻ ശ്രീമാൻ സി. കെ. ഗോപാലൻ റിങ്ക
അവർക്കോടൊളം തൊൻ സവിശ്വഷം കടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
ഇനിയാകട്ടെ, ‘മമാല്പുഡ്യോപരാധയുമം—ക്ഷമസ്പ’
എന്ന കവിക്ക്ഷമാപണത്തു ഉല്ലരിച്ചു് എല്ലാ സഹായസ
ഹക്കന്നാണും അഭ്രക്കുമിച്ചുകൊണ്ടു നാതിവിന്നുര
മായ ഈ പ്രസ്താവനസമിതം പ്രസ്തുതുതിയെ മഹാജ
നസമക്കാം സവിനയം സമർപ്പിക്കുമ്പോതും! ഗുണം!!

—പ്രസാധകൻ.

അവതാരിക.

“പാവ്തീപരിണയം” എന്ന ഇം അതുക്കമെ ഞാൻ രാവത്തിനി വായിച്ചുനോക്കി. അപുകാർത്ഥങ്ങളായി കൈര ഉത്തിലേ പല ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ വിനിച്ചുതറിക്കിട ക്കുന്ന അനവധി ഭാഷാന്തരപ്രഖ്യാനങ്ങളിൽ എന്നാണ് പ്രസ്തുതക്രതി. “പാടലീഡ്രക്കൂട്ടപാലാനപ്രജാതേന ഗോ ദവമ്മാവു യുവരാജേന വിരചിതാക്രതിനോഹാവസിതാ” എന്ന് അവസാനത്തിൽ ഒരു കാണ്ണന്തിയനിന്ന് ഇം ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രണേതാവു് “പാടലീഡ്രും” എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു രാജവംശത്തിൽ ജനിച്ച ഗോദവമ്മ നാമദയയനായ യുവരാജാവാണെന്ന കാണാവുന്നതാണ്. ‘പാടലീഡ്രും’ എതാണെന്ന വിശദമാക്കണില്ല. ചെങ്ങാട യുടെ അമ്പവാ ‘പാടലുക്കൂട്ട്’ത്തിന്റെ എതാനം ഭാഗ ഓരോ അനേകശത്രവംകാലം കൊട്ടാരക്കാര രാജവംശത്തി ലേക്കേ അധിനങ്ങളായിരുന്നു. അവിടെ വീരകോരളപ്പാംഗാമം, ഗോദവമ്മപുരംഗ്രാമം, അംബികാപുരംഗ്രാമം ഇങ്ങനെ ചില ഗ്രാമങ്ങൾ ആ വാശ്രാംതിലേ രാജാക്കന്നൂർ ബ്രാഹ്മണക്കു ദാനമേച്ചു ചെയ്തുകൊണ്ടു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗോദവമ്മപുരംഗ്രാമം നാനന്നരകാലത്തിൽ — അതായതു തനിക്കു മുച്ചുവാഴ്സിഡിച്ചതിനാദേഹം — ദാനമേച്ചു ചെയ്തുകൊണ്ടു താൻ ഇളംരാജാവായിരുന്നു. താൻ പ്രാബല്യത്തിൽ വണ്ണിച്ചുപറയാൻ കൂടിയിരുന്നതിനില്ല. അട്ടേഹനോ കൊട്ടാരക്കരരാജവംശത്തിൽപ്പെട്ട മരുരാജ ഗോദവമ്മയോ അതാണ് ഇം മുതിയുടെ നിശ്ചാതാവേഷിൽ, കമകളിപ്പുണ്മാനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായ കവിവയ്ക്കുന്ന വാശ്രാംതിലെ ഒരു കമകളിക്കവിയെന്നുടെ നൃജി കിട്ടി എന്ന് അഭിഭാനിക്കാം. കൊല്ലും നംതംമാണ്ടിക്കയ്ക്കും ആ വംശത്തിൽ

ഷപ്പങ്ങാരില്ലാതെവരികയും ന്തമ്പു-ൽ അതു് അന്ത്രനി-
ല്ലയും ചെയ്യുതായി കാണാനതിനാൽ, ഗോദവമ്മാവു
നാമദ്വാരിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം അതിനു
മുൻപു ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കുന്നെമന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.
പക്ഷേ ‘പാടലഭസ്ത്രം’ പാടലിഭസ്ത്രമാകുന്നെങ്കിൽ ‘ല’കാര
താനിപ്പകരം ‘ലി’കാരത്തിന്റെ ആവിർഭാവം ലേവകൾ
മാദത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നുള്ള അധ്യാഹരിക്കുന്നുണ്ടിയി
രിക്കുന്നു. അതോ ഒന്നി ‘പാതിരിക്കോട്’ എന്ന പേരിൽ
വേരെ എത്തെങ്കിലും രാജവാംശങ്ങളോ? അതിനെപ്പറ്റിയും
അനേപ്പശിക്കേണ്ടതാണ്’.

ഗുമകാരൻ ഒരു പണ്ഡിതനാണെന്ന സിദ്ധം
തന്നെ. എന്നാൽ കവിതപാം അതുമാത്രം മഹനീയ
മാണുണ്ട് പരയാൻ പാടില്ല. പക്ഷേ നൊംകിടയിൽ
ഈ കുതിയെ ഉംഗ്രൂപ്പച്ചത്വാം മംഗ്രൂമില്ലെങ്കിലും
അതിന്തുട്ട കക്ഷ്യയിൽ ഇതിനൊരു സ്ഥാനത്തിനുവകാ
ശമുണ്ട്. ഈ ഗുമം ഒരു പഴയ കടലാസുപ്രതിയിൽനിന്നു
പീശകഴിയുന്നതും തീർത്ത പകർത്തി ഇത്തരത്തിൽ പ്രകാശ
നംവെയ്യുവാം എൻ്റെ സ്നേഹിതനാം യഥാത്മഭാഷാഖ
സ്ഥാപിക്കുന്ന ശ്രീമാൻ ഇടപ്പെട്ടിള്ളി പി. കെ. ഗോവിന്ദപ്പീജു
ചെയ്യിട്ടുള്ള പ്രയത്നം—പോരാ സാധസം—അത്യന്തം
അഭിന്നനീയമാകുന്നു. ശ്രീമാൻ ഗോവിന്ദപ്പീജുയുടെ
പ്രാചീനഗുമാങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുള്ള ഒൻപത്
കൃഷ്ണ അപരിമേയമാണെന്നു് എന്നിക്കേ വളരെക്കാലമായി
അണിയാം. ഒരു ആദ്ധ്യാത്മകമാത്രം—അതും സ്വ
ലിതജ്ഞിലമായ നീനിനെ—ശ്രദ്ധികരിച്ചു നിഷ്പന്ന
മാക്കുന്ന പാരം ഇതിലെയിക്കും ത്രാഖമാക്കുവാം പ്രഖ്യാസ്ത
ണ്ട്. പ്രസാധകനു് ഈ വിശ്വാസിക്കുന്ന സാഹിത്യപോഷണ
മാർത്തിന്ത ഉപരൂപരി വിജയങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നാക്കുട്ട!!

തിരുവന്നൂർ

രാഘവസാഹിബ്

5—12—110. } ഉള്ളട ഏസ്. പരമപരാത്മ ഏ. ഏ. വി. എൽ

ആദ്യം.

കമകളിയടക്കമുണ്ടായി റിച്ചാർഡ് സംഗ്രഹിയടഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിലാ പരിപ്പൂരിക്കം ഇന്ത്യാദിം ഉണ്ട്. ‘ആട്ടക്ഷദാടി നടപ്പാനിൽ ചിലൾ’എന്ന നമ്പ്യാരാശാൻ പരിവാസസ്പതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തിങ്കിന്ന് കമകളിയോട് റിപ്പ്രതിപ്രാണിയുള്ളവർ ആംഗാണായിരുന്നുവെന്ന വ്യക്തികാണുന്ന. ഏന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടാണം കമകളിക്കു വലിയ കോട്ടാ തട്ടിയിട്ടില്ലെന്ന് ഇന്നതും സ്ഥിതിയതിക്കളിൽനിന്നു നാശക മനസ്സിലാക്കാം. ഇടക്കാലത്തു് ‘സംകോച്ചികരിക്കം’ ആയ തച്ചിന്നാടകക്കായുടെ പെട്ടുനാശായ ആകുംണ്ടാനിനിരിതാം ആട്ടക്കായുടെ നിലയ്ക്ക് അല്ലോ ഒരു ഇളക്കം സംഭവിച്ചുവോന്നു ഒരു പരബാർത്തയംതന്നു. ഏന്നാൽ തന്റെ ഇളക്കം കൂൺ കുടിക്കും അതിന്റെ നാലിലുംപിക്കു ഹൈക്കുത്താശായിട്ടാണു പരിണമിച്ചതു്.

കേരളിയുടെ എക്കനാട്ടുകളു യമാത്മാവാനിൽ കമകളിമാത്രമാണു. തേതനാട്ടപ്രപാദിനായ സാറ്റഡയമായുടെ സവിശേഷമായ പ്രശ്നസ്യയ്ക്ക് ഇന്ന് അതു പാത്രിവീച്ചിരിക്കുന്നു. സാത്പരികഭാവങ്ങളെ എഴുപ്പ് പുകായവിധം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ആട്ടക്കാരന്നതു സാമർത്ഥ്യം ഉറുക്കംനില്ല. പ്രതിരാജ്യാധികാരാ ദ്രോഹം കേവലം ആരംഗ്രഹിക്കുന്നു ഉന്നോഹരണായി വർണ്ണിക്കുന്നതിന് അഭാദ്രക്കു സാധിക്കുന്നു. റിംഗിയ വർണ്ണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു് ഒരു ചിത്രകാരൻ രചിക്കുന്ന ചിത്രം ദ്രോഹം കമകളിക്കാരന്റെ മണ്ണവിരചിതായ ചിത്രത്തിന്റെ സർപ്പിച്ചതിന് അസ്ത്രശോദ്ധോഷിച്ചുകൂടുന്നു. ആട്ടക്കാണ്ടന്തിനം പാടിക്കരം ജീനത്തിനാ വാസിച്ചു

സിക്ഷന്തിനം ദൈവാലെ പ്രയോജകീഭവിക്ഷനകമകളിൽ നാട്ടിയ്ക്കിന്നും അട്ടിയോടിക്കാൻനാവിനപരിഷ്വാരികൾക്കു സാധിക്കാതെവന്നതിൽ അത്രയേപ്പുവാനില്ല.

സാഹിത്രവിഷയത്തിൽ കമകളി സംസ്കാരകങ്ങളുക്കാം തുലോം താണ ദൈനിലയിലാണിരിക്ഷന്തെന ചില പാഡിത്തമാർ പറത്തുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ശ്രദ്ധാരവീരസാദികൾ കമകളിയിൽ അതിബീഭ്യതം മാറ്റുവാനുള്ളിട്ടാണ് അവരുടെ പ്രധാന ആക്ഷേപം. എന്നാൽ ഉള്ളായിവാരുത്തുടെ നൂച്ചരിതം അട്ടക്കമെ രഹസ്യം എത്തനാടകതൊടാണ് കിടപ്പിടിക്കാത്തതു്? മരുഭൂമി കാഞ്ഞംകുടി നാം ഇവിടെ ഓക്സിഡതായി ടുണ്ട്. കമകളി മുകാഭിനയമാണ്. നമ്മുടെ മനസ്സിലുണ്ട് വിചാരങ്ങളിൽ പക്കിമാത്രമേ വാക്കേകാണ്ട് വെളിപ്പേച്ചതും സാധിക്ഷന്തും വെന്നു് എപ്പാവഞ്ചം സമ്മതിക്കം. ആ സ്ഥിതിക്കു് ആംഗ്രേസ്തീന്റെ കമ പറവാനണ്ടോ? ഈ നിലയിൽ ശ്രദ്ധാരാദിവബ്ലീനയിൽ കമാത്രതുകൾ അല്ലോ ചായംകുട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അഭിനയവേഴ്യിൽ അതിന്റെ ശക്തി നില്ക്കേണ്ടം വില്പാനായിപ്പോകം. ഗതാനന്തരത്തിന്തപമാണ് കമകളിയിൽ ആരോഗ്യിക്കാറുള്ള മരുഭൂമി നൃന്തര. ഈ സാഹിത്രപ്രധാനങ്ങളെ എപ്പാം ദൈവാലെ ബാധിക്കാറുള്ള നേനാണ്. സംസ്കാരത്തിൽത്തന്നെ നേനാംകിടയിലുള്ള എത്ര നാടകങ്ങളുണ്ട്? ശാക്തളം, മദ്രാരാക്ഷസം, മുള്ളുകടക്കം, നാഗ്യനംഖരാചിഞ്ചുവം ചില നാടകങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ അഭിനയഭ്യാസം ദൈവാലെ തന്നെ പരയാം.

പ്രകൃതകൃതിയായ “പാവ്തീപരിണാമ”ത്തിന്റെ കത്താവു് ‘പാടലീഡ്രലൂപാലാനപയജാത’നായതെ “ഗോ-

വാദ്”യുവരാജാവാണന്നും അറിയാം. ‘പൊടലീഡ്സ്’
ചെങ്കാട്ടുംണ്ണാ ദോന്നാം. എഴുകിട്ടാതുസ്പത്രപ
തതിൽപ്പെട്ട ചെങ്കാട്ട മുക്കുടുടെ “വോക്കാപട്ടി, പോളി
ഗാങ്ങ്”ടെ അനുകൂലണത്തിനു വശംവരുംഡായിങ്ങനു. അതി
നെ പുതിരാധ്യക്ഷവാൻ കൊട്ടാരക്കരരാജാവു് ഇളയി
ടാതുസ്പത്രപ്പാന്തിലേ ഒരുബാധ ചെങ്കാട്ടയിൽ പാട്ടി
ചുണ്ണനു. ആ ശാഖയിൽപ്പെട്ട ഒരു രാജാവുതന്നു ആരക്കി
രിക്കണ്ണ നബ്ദുടെ ദോദവശ്. കൊല്ലുവൻ്റു നീഹതാം
ശതകത്തിന്റെ അവസ്ഥാനത്തിൽ ചെങ്കാട്ട ‘വോക്കം
പട്ടി’യുടെ സ്വാധീനത്തിൽ പെട്ടക്കയാൽ ഈ തുതിയുടെ
ആവിർഭാവം അതിനു ഭൂമ്പായിരിക്കാനാണിതുള്ളതു്.
അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കൊട്ടാരക്കര കേരളവർഷരാജാ
വിന്റെ അനാജനായിരിക്കുമോ എന്ന നൃായനായി സംശ
യിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഈ ഉംഗത്തിനു ബാധകമായി ഒരു സം
ഗതി ദൃച്ഛനിൽക്കുന്നു. “അാദിയാമി....ശ്രേണിയിയം”
ഈതൃാദി മല്ലുക്കാവതിയിലുള്ള പദം നൃചവരിതം ആട്ടക്കമി
യിലേ അഞ്ചോരാഗാദിലുള്ള “ഡാമി ഡാമി ലൈമി” എന്നു
ഭേദത അനുസൃതിപ്പിക്കുന്നു. വാദ്യങ്കരത്തിക്കുള്ള പ്രശ്നത
ഈ ആട്ടക്കമിലെപ്പുകുളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാരീതി
ഭേദതന്നുണ്ടാണു് ഇദ്ദേഹവും അവലുംവിള്ളുകാണുന്നതു്.
അതിനാൽ അദ്ദേഹം നൃചവരിതം വായിച്ചുകാണുമെന്നു
ബലമായി സംശയിക്കാം. മഹാകവി ഉള്ളാർ പരഞ്ഞപ്രാ
രുൾ ഉള്ളായിവാരുശേര സംബന്ധിച്ചു ചെള്ളിട്ടുള്ള കാലനി
ണ്ണയം സ്പീക്കരിക്കുന്നപ്രകാശം ഇം ഏവാജ്ഞാം അനുഭി
ക്കുയും ചെയ്യുന്നാണു്.

ഈതിനുശ്രദ്ധം ചൂണ്ടപ്പെടിലുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ
ഗ്രന്ഥകത്താവു് വാട്ടിയവോജകാദുടെ ആവശ്യം പ്രഥാ

ണിയ്യു ചീല ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. നന്ദികേശപ്പേരിൽ പൂർപ്പാട്, അജമുഖിയും റീംഗ്രേറുമായുള്ള യുദ്ധം മുതലായവ ഇത്തുടർത്തിൽ ഉരുത്തുടരുന്നു. കവി സാമാന്യം നല്ല പണ്ണിതനാണെന്നാണെന്നും. എന്നാൽ ‘നൃഗുംബ’ എന്നും മറ്റും വുത്തത്തിനവേണ്ടി ഗ്രാമവിനെ ലംഘിച്ചാക്കി പ്രയോഗിക്കാൻ അങ്ങേഹം ഒടിക്കുന്നില്ല. അതുമ്പൊഴിഞ്ഞു ലുത്തിലെക്കാരം ശ്രേംഭാദംബരത്തിലുണ്ട് കവികൾ അധികം ഭേദമെന്നാതോന്നും. പ്രാസത്തിനവേണ്ടി ദേരു ശ്രേംഭത്തെ പാലകൾ ആവത്തിക്കുന്നതിനുപോലും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടും സങ്കോചമില്ലതു.

ചുരക്കിപ്പുറങ്ങതാൽ ആകാൻകൊള്ളാവുന്ന കടമകളിൽ കുട്ടത്തിൽ ഇതിനും ഒരു ഉത്തമസ്ഥാനം കൂട്ടിക്കാംവുന്നതാക്കും. ഈ കുതിക്കം ഇതിന്റെ പ്രസാധകനായ ശ്രീമാൻ ഇടപ്പെട്ടിക്കും, പി. കെ. ഗോറിങ്കുപ്പിക്കും അവർക്കും സർവ്വിജയങ്ങളും ആശംസിയുകൊള്ളുന്നു.

പ്രാഞ്ചക്കുളങ്ങൻ,
8—12—110. }

എന്ന്, കേരള. നാഡായണ്ണപ്പണിക്കർ
മു. എ. എൽ. ടി.

ശ്രീ പാവത്തിപ്പരിണാമം കാട്ടകാളി.

ഒരുപാടി—ചോദ്യം.

ദേവാക്മി.

സർവ്വിന്ദമാവും ജാഹനവീം താം
തനയാം ഒന്നാത്രപതിഃ പ്രഭാഷപ്പുവം
രഹത്തേസുച മേനയാഹിപ്പത്രാ-
സമദൈതനിജപത്രങ്ങ സദോദം.

ചന്ദ്രം.

നിവിലാചലചക്രവാൺ യഗലൻ
നിവിലേശപദബിലഹ്രാഞ്ചക്കൈലൻ
നിവിലബന്ധവായുമനോഭവത്രല്ലൻ
നിവിലരക്ഷിതാവായും വാന്നു കല്ലുൻ.

രംഗം—മ.

ദേവാക്മി.

ദേവാക്മാം താരകാവ്യാസുപതികലിതാം
ഉർദ്രശാം ഹാർത്രകാമ-
സൗഖ്യാഗം കര്ത്തമിച്ഛുൻ ഹിമഗിരിഭവനം
ജാതുചിന്മാരങ്ങാർധാർഘാത്

താവരത്തെന്നു സഭക്കി പ്രണയിര-
മുമാരേനകാള്യാം സഹായി
പുജാം സമൃക്ഷപ്രകർഷിതി ഗിരമവഴ-
സവ്വഗാത്രാധിനാട്ടാമി.

ഹിന്ദിവാൻ—

ദുഖാൾ—ശാടന്ത.

പല്ലവി.

പക്ഷജഭവസ്തുനോ! വന്നേ—പദ
പക്ഷജയുഗളിം.

അന്നപല്ലവി.

പാദപാദമാജപാമസാ
പുതമായ് സദനം മറ.

(പക്ഷജ -

മരണം.

1 കുത അതുതനായ് സഭ്യി?
കത്തുരുപ്പി സാഹ്യതം?
എയ്യുള്ള ലോകവുത്താന്തം
ചിന്തിച്ചുത്തരം ചെയ്തീരേണം.

(പക്ഷജ —)

നാരങ്ങൻ—

മലഹാൾ—ശാടന്ത,

പല്ലവി.

അസ്തുതും സവ്വഗാത്രാധിപതേ!

അന്നപല്ലവി.

നിസ്തുലയുണ്ടാക്കിത്തെ! കമനീയമായൊന്നും
നാസ്തിത്രിലോകങ്ങളിലുക്കാലുമല്ലോ? (അസ്തു—)

ചരണങ്ങൾ.

1 എന്തൊന്നില്ലദ്ദോഹമിദാനീം ഭവതേ
സന്തതസുവിനെ വദത്തുസാദരം. (അസ്ത്ര—)
കിട്ടവാൻ—

2 പാവ്തി തന്റെ കല്പ്രാണ-
നിവർഹണകാലംവന്നു
ഉപ്പുമേതായ യോഗ്യനു
നിവ്വാജം താം പ്രയൂഷാമി? (പ്രഞ്ജ—)

3 ഗിരിശങ്കാ ജിപ്പുവോ ബ്രഹ്മങ്കാ ജഗതാം-
ഗ്രാവായവിപ്പുവോ ചന്ദങ്കാനാത്രപൻ? (പ്രഞ്ജ—)
നാരഭന്ന—

2 ഹിന്ദയാസ്താമീശം ഭജതും സാന്തും
എന്നാൽയോഗ്യാഭർത്താരമാപ്പന്നയാത്രിനിജാ.

(അസ്ത്ര—)
കിട്ടവാൻ—

4 ദിവ്യചക്ഷിപ്പുകൊണ്ടെത്
തഭവ്യഭാവിയറിഞ്ഞീഴം
ഭവാൻമൊന്നതുപോലിപ്പോ-
ളിവഞ്ഞ താനയശങ്കന്ന്. (പ്രഞ്ജ—)

ദ്യോക്തം നു.

രുദ്രം നിശ്ചയിത്ര പാവ്ത്രാഃ
ഭാവമെല്ലാമറിഞ്ഞുടൻ
ശിവനെ ഭജനംചെയ്യവാ-
നവഞ്ഞാടാജ്ഞൈ നരകിനാൻ.

ദ്യോക്തം റ.

ഗതാധാര ശിവാധാര സവീഭിപ്പുമം തേ
ഗതീകാംഗത്തിം നീലക്കുറ്റം സൂര്യതഃ
ഗതാശപാത്രഗ്രഹാനോദ്ദേശപുണ്ണവിത്താ
ഗതാദ്രോഷപാപാധി രോഗക്ഷയാംഗാഃ

രാഗം—വ.

ദ്രോക്കം ③.

ദേഹാസ്താനക്കിഞ്ജിതാസ്താനതം
യുക്ത്രാ നിഹള്ളംമിമ്.
സ്ഥാവത്സാഡിമതം ജന്മഃ പരിഷ്വി-
ശ്രിതപാതദത്യാദരാത്,
ഒവാനാം മുത്രേരു മറ്റൊരുമേഹം
നേരും സ്പക്കിയാന്തികം
ദേവേദ്രാരിച്ചുദ്രാജാന്തരാദഭ്യാ-
വ്യാജണാപയത് ഗീജ്ഞതിം.

ദേവദ്രം—

വേക്കട—മഹാട.

പല്ലവി.

ബൃഹസ്പതി! ദ്രാണ മേ വചനം.

അന്ധപല്ലവി.

വെള്ളതരഹസ്യമാണിതേഹം. (ബൃഹ—)

ചരണങ്ങൾ.

- 1 രംഗംചരവാദ ദാസമാരായി നാ-
മിഹകാലം നയിക്കുന്ന ഹത്യുമാ— (ബൃഹ—)
- 2 ദൈത്യാനാം ധപംസനംകത്തുമീശപുത്രൻ
മാത്രം ശക്തിമാനാണോർത്താലിത്രസ്ത്രം(ബൃഹ—)
- 3 ശൈരൻ നിജ്യാമം ശംകരോതി സ്പയം-
ശങ്കമിംപുത്രൻ ജാതനാകമസ്യ— (ബൃഹ—)
- 4 ഗൗരിതന്നിൽ രാഗം കിരിശനണ്ടാവാൻ
പരമോന്നിഡാനീം കരണ്ണീയം കിഞ്ചിൽ—(ബൃഹ—)

- 5 തവ യാക്കേശവാ ഭംഗജമാനയ
സാവകാരംവിഡോ മാർക്കാന്തികം. (ബുദ്ധ—)
6 മോഹനബാണങ്ങൾ മഹേശൻിലെ
ബഹുരാതമസ്ത്രം ജനിപ്പിച്ചിട്ടെന്നോ. (ബുദ്ധ—)

ബുദ്ധസ്വപ്തി—

ബഹുഭാവതി—ചുമട.

പാലുവി.

യാമിയാമിഭവതാദ്രോഷിതോധമദ്ര
സപാമിയാമീക്ഷ്മാശ്രസവിധം.

അനന്തപാലുവി.

കാമിതങ്ങളുശേഷവും വല്ല
കാമദേവന്തരളും തവ
കാമദേവമീമിതനന-
യാമിതേ സവിധം.— (യാമിയാമി—)

ചരണം.

യാമിനീചരമുഞ്ജുഡം
യാമിനീഗതയായ്‌ക്ഷണം
യാമിനീചരഹിംസാധാം
സപാമി! കിൻ്റുഭാമീമിര-
സപാമിന്തനമുചിച്ചിട്ടം
ഭാമിഭീർഘവാച്ചികാനി— (യാമിയാമി—)

ഒന്നം—നു.

പ്രോക്കം നു.

ആരാധനീജ്ഞവരമീശാനുഭാവിതിജരാ-

ജാഗ്ര ഭൂരകമതി-

അജിതപാംബുജാസനമദ്ദേശം യഡിപ്പുതയെ-

ആഞ്ചേരി വിജ്ഞമര്യിതം

ഗതപാ വിജയത്തുള്ളിനാക്കണമീസഹിതബാ-
രാഖിജം പ്രധിതവാം
സുഭാരതകാപ്പിവർത്തിനെത്തുംഹയോലുമിതി “മ
ദൈത്യരാജു” ദാജ്ഞ.

രാഖകൻ—

ശ്രദ്ധാർ—ഘാസ്യട.

പാല്ലുവി.

ദ്രാവകനായകാ! കാണുക ഗ്രൂപ്പേൻറ സോദരൻ
ദ്രാവകാദ്രാവമാതതൻ താരകൻ.

വാണിജൻ.

- 1 പാരാതെ നിന്മനെ പാരിച്ചു ഭർഖം
ദ്രോക്കവിക്കുന്നതുണ്ടിനിഡാനീം
സാരാവായാഹവാദൈഹിജാം സതപഞ്ച—(ദ്രാവകാ—)
- 2 താരിൽപ്പിന്മാളി തന്ത്രാഗ്രിതനേനാളം
താരവുല്ലിലകരം ചെയ്തു ദോഖണി
തരബോട്ട് നോക്കാനു പോരാട്ടിനേനാ—(ദ്രാവകാ—)
- 3 വക്ഷസോ ലക്ഷ്മിഡൈത്രാഴിത്തിരങ്ങനീ
വീക്ഷിക്കു താരകതുരബാണങ്ങളെളു
തത്ക്ഷമാഭവിയോടാമരാഞ്ഞംചെയ്യു— (ദ്രാവകാ—)
- 4 ശരംകൊഞ്ചു നിന്മാഡ രണ്ടായുംപിള്ളുച്ചും
ശരനായകൻ ശാന്തനനറിക തീ
ഗ്രൂപ്പ കാണുന്നു ഡോലുമരെപ്പുരുഥോ—(ദ്രാവകാ—)

ഒന്നം—ര.

ദ്രോക്കം ര.

കർണ്ണപേണ്ടക്കലോരപ്പാപ്പെണ്ടു-
കെദ്രത്രാസുകീർണ്ണാംസമാ-
കർണ്ണമാദിച്ചുമാന്നവുചീതയദരം
ചുല്ലം നിജം റാന്നേ,

വർണ്ണാവർണ്ണത്താജോചക്രമവിരാത്
പ്രാഞ്ചി പ്രവിശ്യാദാ-
ദ്വിന്ദും വിശ്വപതിം പ്രഥമനുവിനയാ-
ദിനമാം വഴോഭാഷ്ടരാ.

സുഭംഗം—

രാട്ടക്കാഡി—ശംകരാ.

പാലുവി.

ലക്ഷ്മീമുഖം റിഭ്ലേഡ് ആരാരെ! ലക്ഷ്മീമഥാവിഭ്ലേഡ്!
പാണജാർ.

1 ചിന്തകമലുതിൽഡോഷമെന്നിനേന്നാ
ചിന്തിച്ചുജ്ഞിഷ്ടദ്രാസം പറഞ്ഞത്തുകഴിഞ്ഞുവെങ്ങിലുടൻ
സിവത്തിച്ചുവന്നടിമലവിൽവീണാ സന്ധാരായതവ
കയണാഡിഷുമിചെച്ചന്ന ജനങ്ങളെമാക്കുവെന്നാച്ചിച്ചു
സൗഖ്യവുന്ന വാഴാദേ— (ലക്ഷ്മീമുഖി—)

റിഭ്ലേഡ്—

ഘണ്ടാരം—ചെയ്യട.

പാണജാർ.

1 പ്രോതിനാൾ ദ്രാരകാദപ്രാരതിലുാഗതൻ
താരകൻതന്നു ഏവകാതെയേറു നീ
വീഡാ! സൃഷ്ടിനോ! പ്രോതിൽജായിച്ചുടൻ
ദ്രാരകാനായകമാഞ്ഞാദയിക്കാ.

2 സാമേഹാരവം പ്രോതിനാഗതനാക്കുവാൽ
സപ്രാധാരവയ്ക്ക് പ്രോതിൽ ജിത്തും ഭവനം
സപ്രാധാരരാഞ്ഞതിചൊല്ലിക്കുജിക്കാ
സോമോ സൃഷ്ടിലുന്നും സമീക്ഷിക്കുന്നീ.

സുഭംഗം—

2 കേരിച്ചപ്രോതാട്ടവാനായിവന്നാങ്ക
താരകന്തന്നു നീഡരുമുഖപെറ്റവ
ഗ്രഹിച്ചുമുഖം ഒരു വേണ്ടിവരംതന്നാടന്നയ-

യയ്യേണം സാരമില്ലിതു സമരസാമത്തുമത
കാണിക്കുമിഹനാസ് ത്രസ്സിന് പുനരൗത്തു
മനസിന്മഹിന്നാ— (ലക്ഷ്മീ—)

ദ്രോക്കം വു.

ഇത്യോ കുമശഷ്ഠിനനായ ഹരിഡ്യോ-
കാണിസ്സു വാങ്ങിട്ടുന്ന
യുദ്ധംചെയ്യുമ താരകേന്ദ്രിനനായ്
പഞ്ചിച്ചു പാദം റംരേ
നതപാ ചക്രമുവാചയുദ്ധവിവരം
സർം സബലാജ്ജലി-
ദ്ധതപാട്ടാശരനായകര കുമലജാ-
ജാനിർജ്ജഗാദ്വരിയാ.

സുഭംനം—

3 ശാംഭവശക്തിയും വൈധാത്രശക്തിയും താരക
ശക്തിയുമൊന്നിച്ചുമയ്യേവമയ്യോപ്പയോഗിക്ക-
യാലന്വിനേനന്നവിനേനനാവലേശ്വരത്തി-
ചുവിരവദന! വൈകാതെ താരകതനയ്ത്തീ-
യ്യുദാനേന സംസ്കാരകക തവചരണമിഹ
ശരണമീശപര! (ലക്ഷ്മീ—)

വിജ്ഞാം—

സാവവരി—അടാത,
പള്ളവി.
പദയുഗമിഹവരൈ, ഭവതോ-
ദിതിസുതവര! യാദേകരണാം.
അന്നവല്ലവി.
സമത്മം സമരമോഹാൽ
കുതംമയാ, ഏദിക്കുറ്റം.

ചരണങ്ങൾ.

- 1 മക്കിതു മരാനും വൈജ്ഞവം തേ
വികുഹനിയേ! നൽകിചന്നേൻ
അക്രഹമില്ലെന്നാകിൽ
മക്കുളവാം കയ്യിൽ
ശങ്കാദിസുരണേരുനാം ശംകാരപ്രലഭ്രൂ—(പദ—)
- 2 സ്ഥാനീസവകനായി താനം ദേവ
സ്ഥാനീയവെവ്വിന്നതനേഷ
മാമിനി നിയോഗിക്കിലെന്നെങ്കിലും
സാമീച്ചും കൃതവതി കവ്ത്രഭിമതം— (പദ—)
- 3 പരിപ്രതപരിജനേ സമരേ ചൊര-
പരിഹാസം തവ തോന്തിരങ്ങതേ
പരമിക്കമ ത്രാരപത്രനേനാഴം ചൊല്ലി
പാരിച്ചുകോപഘവനിലുംപിള്ളിക്കോള്ളേ— (പദ—)

ദ്യോക്കം ന്.

ഗതപാദരാത്സഹജലാഹവജാതവാത്താ-
രുക്കപാഡ്യദാരൈപതിസ്സഹജാജ്ഞതയാസൗ
ഗതപാമ ഒക്ഷിണദിശം ക്രതുകേനമേരോ-
രത്താരാസയ്ക്കുതനയാസര താരകാവ്യഃ

രംഗം—ന്.

ദ്യോക്കം മും.

ആയാതേങ്ങവിരേ വസന്തസമയേ
കാമാത്രരാഖ്യസ്ഥി
സംഭ്രാന്താന്മാവെമുഖമാ മധുസവാ-
രത്രാസമം സാംഗ്രാഹി

സാധാരണസൂന്ധംബനാദിബഹുർത്ഥി—
പ്രീല്യാവിലാസൈസ്സപ്രയം
ജായാം താം രഹയാശ്വരാഘവദി—
വായുമുഖ്യമുള്ളാന്തപിതാം.

കാര്യാലയം—

പാടി—അടഞ്ഞ.

പല്ലവി.

സുരതസുവദായിനീ! മാലിനീ! മരണീ!
സുരസുഖീ നതപദ്മാളിനീ!

അംഗപല്ലവി.

സുരച്ചിരവസന്തദായാതം
സുരച്ചിരക്കിസലയമുള്ളഭരായരേ!
വിലോക്കരയതം.

ചരണങ്ങൾ.

- 1 സരസിജംനിമുകളിതാനിതാനി
സാരസലോഹനീ! സാരുതം കാണ്ണകനീ,
സരസിജങ്ങളിൽസരസമിതന
സാരവം ഭോഗങ്ങരം ചുമ്പുമുള്ളനം.
സരസഗ്രീതങ്ങരം കീരിങ്ങരം ഹാളന
സുരതങ്ങചിതാനിശ്രദ്ധിവള്ളക്കണ — (സുരത—)
- 2 മഹിണാങ്കൻ ദിശയാവനംവള്ളന
മഹിണാക്ഷിശ്വാല്പജിള്ലിരിക്കണ
മഹിണാരി ഗ്രഹങ്ങളിലെബാജിക്കണ
മഹിണങ്ങളുപി സംഭ്രാനം ചെരള്ളന
മഹിണാങ്കവ്യംശാനമതതനാവുന
മഹിണാങ്കാനനേ! മഹിക്കനാമിന — (സുരത—)

3 ഹരിചുഖ്യമംബിങ്കാക്കാതി വായുവി-
 ഹരിചുഖ്യ സുഗന്ധം സർക്കസുമാദപ-
 ഹരിചുഖ്യതേനഭാരതയികരിചുഖ്യ സം-
 ഹരിചുഖ്യ വേതതാജീവനത്തോടും മാം പ്ര-
 ഹരിചുഖ്യ പോകവാനാർന്നും ലഭ്യമും സൃജാ.
 ഹരിചുഖ്യ തസ്തുരീതികളിൽവേഹി— (സുരത—)

4 മാരമനോഹരേ! മധുരാധരം തെ
 മാരംഭറ്റിയോത്ത് ക്ഷീണിക്കാണാതെ
 മാം തരിക താമസമര്യതെ
 മാരണം മാരാന്ത്രം വൈവി, ഹരിചുഖ്യം
 മാരപ്പണ്ണാംബുദ്ധേ! തവ ക്ഷപകംഭിം
 മാരിതനാംമുദ്ധേ മഴുസിവിരചയസാനകാഡ്യം—

(സുരത—)

ദൂരാക്കം മീത.

വാട്ടിരോജ്പലഗാത്രിമാർ സവിനയം
 ചുട്ടിട്ടുത്തംസമാം
 കോട്ടിരോജ്പലവൈരരതാമണിയായു്-
 ശൈഖ്രിഞ്ഞമുള്ള രതി
 വാട്ടിരമുത്തേ മനോദ്വൈകാരം
 തേട്ടിട്ടുചുള്ളുനേ
 ശാട്ടിമുരിയണ്ണചുതാ തദവദ്ധ
 കൈഗുടില്ലുമോടേഗിരം.

ഈ—

നവരസം—ചെമ്പട.

പള്പുവി.

സുരനായകകാഡി! സുമനോഹരങ്ങുപ!
 സമയമിരുകാണ്ക കുമാരിയുമതുലാ.

അന്വപ്ലുവി.

സാരോദം ക്രിസ്തുമാരമാദേഹമാം
സുമശ്രൂസമരം സത്യചിത്തമിഡാന്റി— (സുഖ—)

പരിഞ്ഞാർ.

- 1 സുമമധുമധുരം തവമുള്ളായരം
സാമജയാനങ്ങേഹി സാമേരുതരമാമേഹി— (സുഖ—)
- 2 കാമാനലഗ്നചിതം മര വക്ഷായഹാന്തം
കാമാധരമധുനാ ശിശിരീകവ്യുനാ— (സുഖ—)
- 3 കാമുകനാം മാവൊട്ട് നന്ദിപ്പ് ഭേദങ്ങപോലെ
കാമ! നിന്നനാട്ട് തോനം സംഗംകരോമിച്ചാലെ—
(സുഖ—)

രംഗം—၇.

ദ്രോക്കാ ഫറ..

നാളീകായതന്നിലനേർമിച്ചിഡാട-
നാളീവിധം സാദരം
നാളീകാള്ളുഗലീലമെഴുമുദമ-
നാളീടവേ മാന്ത്രണ
കേളീസ്താനവ്രദ്ധതമംഗജമസ്ത
കാളീചമന്തവ്രുമാ-
പാളീശാജിതഗീഷ്പതിപ്രിരഹിദം
ചാളീകമമന്നുവദത്.

കാര്യദാവൾ—

സൗരാജ്യം—ചെടുട

പരിഞ്ഞാർ.

- 1 ഓവരുരോ! നമോസ്തു തവകലൈമല്ലേ?
ഓവാനാമരീകാലും ഇന്ത്രനേവമല്ലേ?

2 മംഗളിംവാം മംഗളിംവാം മങ്ങലകനിച്ചും
അങ്ങപ്പലുാവക്കം കാലേലം ഇങ്ങമങ്ങിനെയലു്?
ദേവതും! നിന്തുപയാലാവാംസുവിനാവദ്ര

ബുദ്ധസ്വർത്തി—

ബോട്ടി—മുരക്കിനുടന്തെ,
പല്ലവി.

പങ്കജകരയുത! പങ്കജരെ
പങ്കജനയന! ത്രുണവചനം.

ചരണങ്ങൾ

1 നിക്കലോരകരണെയാണുരവരൻ
നിക്കലവദനഭിക്ഷിതുളം
സങ്കാശഹീന പരമാശിച്ചിട്ടുന്ന
സങ്കലാമോദമത്രപോകുന്നാം — (പങ്കജ —)

2 സകടം പലതുമിഹസുരവരേ
സങ്കേതമെന്നവിധിയായാതമായി
ശങ്കാവിഹീനം ശ്രീഹൃദിക്കൈ ചെന്നടക്ക
ശങ്കരന്തീതനെ കാണീജനാനാം — (പങ്കജ —)

3 സങ്കാചഹാന്തികേ നിൽക്കുന്ന സുഖാം
നിക്കാഡയായ രതിയോട്ടുമൊന്നിച്ചു
സങ്കേളിയോടു യാഹിമഹാമതേ!
നിക്കാണായ്താമസമത്തേ — (പങ്കജ —)

കാഡാദവൻ—

ദോഹനം—തൃഥുട,
പല്ലവി.

എന്തിഹക്കേരുള്ളതു ലജ്ജിതമായിരു
ഹന്തമദീയവൃദ്ധംബുജഉഡുനാ.

അന്വലുവി.

സന്തതസുഖിയാം ദേവദ്രുതമര്ത്തി
സന്താപങ്ങളില്ലെത്തു വിശിഷ്ടം.

ചരണങ്ങൾ.

- 1 അത്രമുത്രമുത്രമുത്രയുമിവത്.
സന്തദവമപിഹനകമംകത?— (എന്തിഹ—)
- 2 ശാന്തിചേയ്യവതിനിഡാനീം ബഹു
ശാന്തനായ ഞാനതിജ്ഞാനോ?— (എന്തിഹ—)
- 3 യദ്ധൃപി തതു ഗമിച്ചീടുകനാ
മദ്ധസമീരണസുഖനേരി— (എന്തിഹ—)

രംഗം—ഈ,

ദ്രോക്കം ഫൂ.

താവദ്പാചസ്തുതി, ഒരി ഒരീ
വല്ലഭമാരോച്ചം ദേ-
ന്നാവിശ്വിന്താ നദിക്കിൽ മുഴകം
സപർപ്പതിം മുഖക്കൂറ
സവർഖിച്ചിരു സുരപ്പതിം
തയ്യസമീപരാതിയത്തി
ദേവദ്രുതന്താനവിലജഗതാം
കാരകം കാര്യരുചേ.

ദേവദ്രുതം—

ഒക്കരാളിനാം—ചെവട..

പല്ലവി.

പ്രജ്ഞയഹബാണ! ശ്രൂണ തവ ദർശായ ഭാവ
പക്ഷമവിലം വിഗതം.

അപ്പലുവി.

സഹാരോ വന്നവും വന്ന
സംഖടിക്കുന്നുനേ സദ്ഗഹിപ്പി— (പങ്കമഹ—)
ചരണങ്ങൾ.

1 ഓവകളിസുപരിചാരകരായിനി
തവക്രൂപയേ ഗതിയായി
സാവകാശമൊന്നിലെ നിന്മാർക്കരണീയം അതു-
സാവധാനമിഹബോധനീയം.
തവവെവമനസ്യമതിനിപ്പുനനമേധം യദി
ଓവകാഞ്ചുമതിനാൽ കമനീയം കാര-
ଓവപ്രതിവചനം ബഹുലോഭനീയം
ശിവഗിവകിന്തുചിതനം തവ ദയനീയം
ଓവപതിക്കതിരുഃവജുദിക്കവേ
ଓവനമാക്കകയിപ്പുകിരുന്നം— (പങ്കമഹ—)

കാരാദവൻ—

കാരമാദി—മഹാവട.

പല്ലവി.

സപ്രാധിപതേ! ജയ!
സത്യനാഥജലദയ!

ചരണങ്ങൾ.

1 അരക്കുകകാഞ്ചുമതെന്നനം ഷുന-
രയുള്ളക്കെയ്യ് വതുമെന്നനം
അതുകേരംകിലേ മതികുലേ
മോദിഷ്ടു മഹാസ്ത്രഃ (—സപ്രാധിപതേ—)

ദഭവരുന്ന—

2 ചൊന്നതുചെയ്യുമതെന്നാലിനിപ്പും ശിവ-
സന്നിധിചെന്നമവസ്ഥി അപ്പും,

സൃഷ്ടി പാർത്തി ശംഖം വണിപ്പാൻവയ.
 മന്ത്രപാസാവാഴം ശിവന്മുഖം,
 കൗ കള്ളഭിശിച്ചുമാശിഷം
 സന്നതാമുതകരവദനായാ
 അനവദിച്ചുകിലയമാതമാ-
 പ്രഞ്ചസ്ഥിക്കെതിനിടയ്ക്കനീ
 ബാണമെട്ടത്രതൊട്ടത്രശ്രാം-
 യരനാമയിൽപ്പിയമാക്കേന്നീയും— (പങ്കേക്കം—)

കാമദൈവൻ—

2 ഹതിനെന്തിനിച്ചുയോധുതാൻ തിര-
 മതമങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ,
 അതുചെങ്കുത്തി സഹൃദയി
 ഗ്രഹമതമമസമതംതരിക— (സപ്രദായിപ്പതെ—)

രംഗം—എ.

ദാന്യകം.

- 1 ദേവ്യരൂപാടോട്ടുമാവാഗിശൈഖാടുമലമാമന്ത്രം
 സപാദിക്രൂതപാ പാമിക്കിമപിത്രപാ സപഗിരമമമപാ
 വിവശതയിൽ മുക്കി നിജ ദയിതയെപ്പുണ്ടാ
 ഷ്ടിഡയഡികമാന്നമന്ത്രം.
- 2 പൂജ്യപ്രിച്ഛ പൂജ്യപത്രവീണിച്ചുമാഡപവനം കോകി-
 ലാരവായത്തി മധുസമയമായി ശിവനികടക്കെത്തി
 ക്കുമശരവിമലകരന്ത്രിനഗതകാർഘകേ നവനിശി-
 ബാണമമചേര്ത്തു.
- 3 മഹ്രാനനാഗിരിശചദ്രാനനംഗിരിസ്താലോകിത്രം
 തദനവനാരംപ്രാണയഭാടനിനാരംപദനതിത്രിത്രം
 മദനത്രപോഴുത്തിവവച്ചുഷിശൈമയ്യു ശിവാച്ചറി
 മനസിജാതപദ്ധതം.

4 എണ്ണുകുമെഴലികിലകാണാതെവള്ളുപണി
എണ്ണായതാക്കി ഗിരികന്നു തോഴ്ത്തുലമാന്നു
സദനമുറിയന്നു മുജമമസനികട്ടവിഭന്നി-
ജംസർക്കുതമപിശിവന്യങ്ങന മഹതനാക്കി.

രംഗം—മം.

ദ്രോകം ഫർ.

വിളവങ്ങീപുയ്യുള്ളിം
സാള്ക്കണികാണവിളുത്താരാഡിദേഹി
കിളകാണി മിളിദാളുളി-
ജാളാധാരി പുണയിദോത്തോവി.

രതി—

കല്ലാരം—കുഞ്ചിടാടാൽ

കാമ!മത്തപ്രിയ! കാമുത്തപ്പ!വെടിത്തിതോ തവകാന്തയെ
കാമത്തപ്പമനീക്കുണ്ടാനിഹവാണിടേണ്ടുകമാറ്റിദ്ദോ!
കാമ!കത്തഗമ്പിച്ചുമാംതപമനാമധ്യാക്കി ഗ്രണാംബുദ്യേ!

* * * *

കാമ! നിന്മാട്ടുക്കിഡിയെന്നയുമഞ്ചകാണ്ടുഗമിക്കേടോ

* * * *

കാമ! ബന്ധംവൊരാളേനിക്കിണ്ടേലിലാരയിവല്ലോ!

* * * *

കാമപാദിസരോദ്ധരം തവ ലാളുഡാനികദാന്താന്ത

* * * *

കാമ! നിന്മൻ കടാക്കിവീക്കണ്ണുംഗപാളിക്കൈന്നുതെ-
കാമിനീസുഥവാരവിന്നുലകരിച്ചുരനിച്ചിട്ടോ?

കാമ! നിന്മധുരാലപാമുതമാക്കിവെള്ളുതിനെന്നിനി-

കാമ! മാമകക്കുമ്മണ്ണാടപാത്രമായിവരുന്നോ!

കാമ! നിന്നൊട്ടവേർപ്പിരിത്തെതല്ലുലംവിരഹാത്തിയാൽ
കാമ! നിസ്ത്രേമേവമേവക്ഷതിച്ചന്നവപും
കാമപാലന്തീലനാകിയനിയുമിനിനിമേലിലും
കാമപാലയ മാമനാമയമാമയാത്തവവല്ലഭാം.

ഇരുൾ..

ദ്രോകം മറ്റ്.

“മുഖ്യത്തു പാശവാണാഞ്ചിത്സുകുതനിയേ!
ചിത്തഗ്രേകംസമസ്യം
പാശതപാദാത്തനേതുർഹരന്യനഹതാ-
ദേഹത്തേംജ്ഞവേദതര
പാശാന്ത്രം പാശവാളുഃ പുനരപിജനയേ-
താസ്യുചാദപാഹകാദല
കിഞ്ചിതപംതേനാജ്ഞാഹതിപരമനിവം
പ്രാത്മയാത്മനഭക്ത്യാ.”

ദ്രോകം മന്ത്രം.

ഓന്നയാനംഗല്പിയയാ
ശ്രോകാകലധാരിശ്രീരിവചനംതയു
മുഖ്യവേ സാതപാസീനാ
സദനംനൈനജംജഗാമസന്മാബി.

രംഗം—മറ്റ്.

ദ്രോകം മറ്റ്.

സൈരജ്ഞസ്രജ്ഞതണ്ണയാങ്കയവാളുരാജ്യേ
ബഹുമാവളാണിവധിദാസബരാവിയാന്തി
എവംപുളാണപുളിസ്രജ്ഞപിയസ്രജ്ഞവിസ്ത-
വാസേണവിജ്ഞഹിയയാസ്രജ്ഞസമ്പിംവദങ്ഗി.

പാർവതി—

ഗൗളിപ്പള്ള്—ചെന്ത.

പല്ലവി.

സവിഹാരേ! സുമാരുഗതോപിഹതാസ്മി
സവിഹാരേ! കിന്ധകരണ്ടിയം?

അന്നപല്ലവി.

മദനാരുഗങ്ങളെന്നിലയുന്നാപി തറയ്ക്കുന്ന
വിധിനാ ശീവസംഘാഗം വരുമോ മര സത്പരാ?—

(സവി—)

ചാണങ്ങൾ.

1 മറമമമമനമയിചെന്നേരുത്താചെയ്യുന്നോടു
ഒന്നാരണ്ണൈതിന്ത്രമിപ്പാൻ
ചുമ്പതിയാക്കന്നേക്കുപോരാപുനരന്നേവം
കംമോവിന്നയായിത്തീന്നതെറരമാശ്വഞ്ച—(സവി—)

2 പാദസ്രോജാന്തേ ജേനംചെയ്യുമലമോ
പാദാദിക്കശം പ്രാണദിവം
സാദംജാതമായതും? ശ്രൂരസേവമതി;
സാധിക്കായിനിമേവിലേതാളും സഖാടം—(സവി—)

സവി—

കല്യാണി—ചെന്ത.

പല്ലവി.

ഗൗരി! തവമംഗളംവെത്തുക്കൾ—
വെവരിരമണീ! മനഗളം!

അന്നപല്ലവി.

സാരൂപ്യത്രാത്പരാബ്യയ്യു ഗിരിശനൈവരിക്കൈ-
പ്രഥമിത്യവരിണ്ണായക്കരുചിനീ!— (ഗൗരി—)
ചാണങ്ങൾ.

1 അബജുമന്നിയേ വിശ്രദനായകൾ ചി-
ത്തബ്ദില്ലാന്നേനാജസ്സും നിന്നന്നയും

അാണ്വലുാലെയ്യുമനസിജാന്മുരുലം
സുഖഭം പാണിപ്രീഡനംചെയ്യു സുവംനങ്കം—
(ഗൗരീ—)

2 ക്ഷമിക്കേ മാനസേ സാന്തുഷ്ടം ചുന്നു-
ഗമിക്കാം ശിവനോടൊത്തുചീരം
രമിക്കാം സവർഭാകാലമാദ്വാളം വി-
രമിക്കാനിവിടെ നാമദഹാ പാവ്തി!—(ഗൗരീ—)

രംഗം—മഹ.

ദ്രോക്കം ഫൈ.

കൈലുാസേതന്നതേ തദോഗിരിഡിഥതാ
കൈലുാസശ്രദ്ധാധിപാ
കല്പാണേദിവസേവരീതുമാദതം
ദത്താരാജിത്യാഗ്രഹാത്,
തസ്മാദക്തിപരീക്ഷണായസഹസ്ര
സംപ്രോജിതിശംക്രാന്താ
നഞ്ചിതയ്ക്കാരിജാതദോവാവന്നും
ത്രാഹപ്രഹ്രിഷ്ടാശയഃ

സവിഭാർ—

ഓന്നാംക്രൈസ്തവി—ചെമ്പട.

പല്ലവി.

വന്നാമഹേദവേ!വന്നാമഹേ.

അന്നപല്ലവി.

ദേവനാരാണ്ണന്നം സമാവേദയക്തോഹിനഃ—(വന്നാ—)
നാടിക്കപ്പെട്ടു—

വസന്തക്രൈസ്തവി—ചെമ്പട.

പല്ലവി.

വാടസ്സുംഗളം! വാമാക്ഷിമാരെ!

അന്വലുവി.

കാമവെവരിപാദലോലമാരിലേകൻഞാനന്ന
ബോമാദിരാമമവിമാരേ!മാമറിഞ്ഞാലു—(വാമസ്തു—)
കരണങ്ങൾ.

സവിഷ്ഠ—

1 കേവലമൊയരതന്നല്ലെന്നവഗള്ളാമോദവന്നം— (വാഡാ—)
നടിക്കപ്പെട്ട്—

1 യുധം യുവതയ്ക്കുപദ്മാവകാശംനാപേക്ഷിയൈ
നിയതം ഗ്രഹന്തിച്ചം തദ്ദേശവിലമധുനാ—(വാമസ്തു—)
സവിഷ്ഠ—

2 പരഭമഗമന്നുണ്ടപകാപരിണിണിഷ്ടരധുനാ—(വാഡാ—)
നടിക്കയുട്ടെ—

2 ഗ്രൂതമിതികാപികന്നു പതിംവൃണ്ടാതിരിരിം
അതുനിങ്ങളിലാരെന്നാച്ചിതമോട്ടരച്ചതുക—(വാമസ്തു—)
സവിഷ്ഠ—

3 ഹിമവസ്തയാമിവരംതമേവജ്ഞതേ— (വാഡാ—)
നടിക്കപ്പെട്ട്—

3 എന്നാൽ പരിണയമസ്തു സുഖവി! ഗിരിജേ! ശീമും
നടിനിന്നെന്നുപരിക്കുംചുനിന്നേഷ്വരാം..
ഗവിക്കന്നു— (വാമസ്തു—)

രംഗം—തന.

ദേഹംകും തന.

ഇത്യം ധാതുപരണ്ണുപോന്ന ശിവനോ—
ടാവാത്ത ചൊല്ലുംവിഡൈ
ചിത്തത്താരിൽ പ്രണയംമുഴ്ഞു ഗിരിശൻ
താനെ പരീക്കുംക്കവാൻ

അതുന്തം ഒച്ചിരം മഹീസുദവച്ചുടർ—

ക്രൈപ്പാ ജഗാഖാഗജാ—

മാദ്രാ തയ്ക്കലുംരാദിച്ചു ശിവനേ—

നങ്ങിച്ചുമേച്ചവസാ.

പാർവതി—

ഒഭവി—ചെന്നട.

- 1 ക്രൈവകലതിലക!പാദപാദമാജയുഗളം
സാദരം ഭജാമോവയം സഹ്യന്നഥസാംശതാനി
കതാത്രുഗതവാൻഡവാൻ?കിരുതവനാമവിഭോ!
ജാതമേഃദമഞ്ചംചെങ്ഗപാദ്രാർഘലുദംസപീകരിക്കാ.

ക്രൈവൻ—

- 2 പമിചങ്കുമസന്തപ്പുപാദനാദേഷ ശാന്ത്
പാദ്രാർഘലുദത്തെ സപീകരോമിവായുവ്വായുംമയി
അസ്യുഷ്മാകം മംഗളം!ചരാസ്യസ്പാദീപ്പസിതം
കിരുകാരണം കാനനവാസായുഷ്മാകം.

സവിശ്വർ—

- 3 ഏഴാ ഗിരിരാജസുതാവാഞ്ചതിചേതന്നിവിഭോ!
ദോഷാകരച്ചുഡം ശിവം ദന്താരം വര്ത്തുംപരം
ദോഷതരനിരതം തം മൃഥിംകത്തിം സുഭ്രജനം
ദോഷകീനംകരാതിസരച്ചുപ്പേജ്ഞാനദേശ്വരാ!

ക്രൈവൻ—

സാദരം—ചെന്നട.

ചലുവി.

ശിവനോതവ രെണ്ണൻ? സൂരിക്കൊണ്ട്-
യവാനന്ദയാങ്കേപാഴിത്തു!

ചന്ദ്രാജാർ

1 ഫീതയിൽക്കിലവസതിന്റെപ്രൂഢമിപരിജന്മാർ
വിഷദ്വന്നങ്ങൾ;മക്കിറിഷാഹികാസപഗദള;വിഷമാക്ഷിക-
ഉവിലം വിഷമരം— (ശിവനോ—)

2 വൃഷ്ടം നിജരമി;ഒസ്തിയാൽ വിഷദാലയമാലാ;
ന്റേണവിധേയപ്രിച്ചപ്രജാപത്യപ്രഭും-
കരതലേസസത്തമാധ്യത്തേ താത്രജി—(ശിവനോ—)
പാർവതി—

ഇനി—ചുവികടക്ക.

ഈസ്സുവിമാരേ! പോകാംതണ്ടാനാമധ്യനാ
ഈതുകോഡശക്കിലോക്കും, ഏതിദിതമാക്കാം.

ദ്രോകം രം.

നിജവല്ലഭനിങ്ങനൊന്മാവംതം
ങജ്ഞേംഞം ഗിരിജാ വെടിത്തുപോയാർ
നിജത്രപമെഞ്ഞത്തുള്ളതുചെന്നാൻ
സജഗാദ്ധ്രിയവല്ലഭാമദേശഃ

രംഗം—ഹര.

പരാമരംപരം—

തോടി—ചുരക്കിഞ്ഞത,

പല്ലവി.

പവ്തരാജതന്നയേ! പവ്തസ്സനി!
പാവ്സംശാലിവദനേ!

അംഗപല്ലവി.

നീവ്യാജതപസാ പ്രീതനായു് ശംഖരഹം
ഭവതുമയിതേ കരണാസത്തം.

ചാക്കങ്ങൾ.

- 1 തയണാംബുദ്ധങ്ങവിവദനം
തവപ്പസാതിസ്ഥിനം
ഹരിണാക്ഷി! വാഞ്ഞാർച്ചുംപുനം-
ചെയ്യവാനമുതാജനം.
വരണകാമമതുകാരണം തവഗാത്രമതിവിനം
തയണജനമനോന്നോഹനം കരവേസമാലിംഗനം
ധരണിയരസമോരോധരം കടികമാവഹതേഹം
കർണ്ണിവരമന്മരയാനേ! ഗമിക്കേനന്തുതാനെ—
(പംത—)
- 2 മദനൻദഗംഖനായതിൽപ്പിനേ മമമതിയതിൽനേ
മദനകദനഭേദിനിനേ കാണാണേതഹണാൻതനേ
മദനാശിയിൽ ദഹിക്കമെനേ
ചിന്തിച്ചിരുന്നാളെ പിനേ
രദനവിജിതക്കവിഈ! നങ്കീക്കേശപരനെന്തനേ
മദനാത്മാപ്രൂപഹണംചെങ്കുന്നനിനേ-
പരീക്ഷിപ്പുതിനായ്യനു!
മദനവെരിനാമേ!പാതു മാനു!
രന്നോഹാരിണികനേ!— (പംത—)
- 3 നിർജ്ജനമാമെങ്കിലുഡിവിടം വരിക്കൊംനിജ്ജപടം
ഇഞ്ചനംതേദാസനായ്ക്കികടംതിനിലുണ്ട്; നേതൃതനം-
മജ്ജനംചെങ്കുന്നവാഴ്ച്ചനിയെ; ഗാത്രംമദനവാരിയെ
സജ്ജയാംതപംസമാഗമേനസദയംസഹസ്യാധനാ;
വജ്ജനംചെങ്കുതേ ലീഉഭാരം; വിഗതസന്നാപഭാരം
ചജ്ജയകനു കാമവുതതാനും വക്കുതുമർഹണസ-
നിതാനം—(പംത—)

ദേഹം ദൃ.

അതികരുകവണ്ണനാവിശകം
പതിമഗജാപരമേഘപ്രീപ്പണമു
അതിമുള്ളവചസ്സലജ്ഞരുംപ
വിധുവദനാമദനാരിണാനന്നിതാ.

പാർവ്വതി—

മുരിക്കിപ്പാംമോദരി—ശാഭാ.
പല്ലവി.

വല്ലഭ! ഗ്രൗണ്ട സുന്ദര ശംഖാശങ്കര! വല്ലഭതുണ്ണസാഹര!
ശാന്തപല്ലവി.

മല്ലവിശിവഗരമല്ലാഴിക്കവാനിനു
നല്ലസമയമിഹച്ചയുതുഹ്വി മു
തെല്ലസുവമകളുമില്ലവിവാദം— (വല്ലഭ—)

ചരണങ്ങൾ.

1 വേദോധികവിധുംപരമണിവ! വൃവശ്രഹവരി; ദരോദരാ
വൈ! വേദീക്ഷണാഗരമതുമയ്യി
അവിത്മമൊരുദിനമുള്ളവായതുമതയു നി-
രവധിമഹാമയമദവദതാരിയും— (വല്ലഭ—)

2 അനാമാദം; സനാമാദവം സാന്ത്വനം
യന്നു; തവക്കപയാ
നീനിനി ഞാൻ യാദേഹ തപാം പന്നഗവിശ്വണ!
ഇന്നമുതയ്ക്കിലപ്പിവസ്തുയാ
ചെന്നമവേണം നൃക്കണ വിവാദം— (വല്ലഭ—)

3 ദൈത്യാസസ്ത്രസംഹം തപയാ-
നേതവ്യുമതിനായി
ദ്രോനാം വീരദ്രോം പ്രേഷണം കരവിശോ!
അത്രവിവാഹദശംവേണാമന്മതി
ഇതിനണിക്കാവണമയുന്ന ശംഖാ!— (വല്ലഭ—)

ട്ടോക്കം റൂ..

ക്ഷണമെപ്പിംഗ്രിതാവിരുദ്ധം
കലായതിചേൽ² ക്ലൈക്കാടിക്ലൈ; തും
ചിവസ് രാധവിരുദ്ധം
സഹഭോക്തൃമുന്നുത്തസ്ഥിലജിതം.

ഒന്നാം—മറ്റ്.

ട്ടോക്കം റൂ..

അംവാനുബാവംപുന്നുത് പുരതിപ്പുവചനം
തസ്മാപാരവിനം
നാമനനാമംപുത്തന്നേകിലവിനലുനാ
വീരഭദ്രുസ്ത്രപ്പി
താവനമല്ലപ്പാമാമേക്കുതാതിതനയാം
കാമവിപ്പോച്ചുമാനാം
രാക്ഷസ്യാത്മാജ്ഞാവു”പ്രാപ്തുതകശലമം—
യതായും കിംഭാരാ.

അഞ്ചുവി—

എൻവി—വചനം.

പല്ലവി.

ആരുടുകാ നീങ്ങുവാല്ലോ!

കമണ്ണങ്ങൾ.

1 അനുശ്രദ്ധപതിതന് സോദരിക്കിവള്ളെ—
നാമ്മുയരിക്കെ; ഹോമ്മുവതിനാരിതം
നീംബാ! ഹെങ്കുകിയ്ക്കിന്നെ വയിച്ചിച്ചാ—(അനുശ്രദ്ധാ—)

വിശദേശ—

പല്ലവി.

അനുശ്രാനാജേ! പ്രോക്കടി.

ചരണങ്ങൾ.

2 അതാകിലുമിഹന്നേരയെതിക്കുകയും
പോരിയുള്ളിട്ടുമുഖം കാലാതിമിയായും
ചേരുവവൻകിലചോരയെനിക്കും— (അതശ്രദ്ധ—)

അജധവി—

3 എന്നാൽ നിന്മാട ശക്തിയിലാനീ—
മൊന്നു നമുക്കു പരിക്ഷിക്കേണ്ണ
വന്നിട്ടുകിന്നാൽ യുലംചേരുവാൻ — (അതശ്രദ്ധ—)

വിരാദ്വേണ—

4 എന്തിന ഗ്രാമ്യനൊടക്കുകയും സ്വീകൃതം
ഹന്തകയത്തമാം ഹതമാം, മേരവം
ചിന്തനമെന്നുപോരിനമെരിപ്പുത്തം— (അതശ്രദ്ധ—)

അജധവി—

5 വാടാ പോരിന വാക്കാലെന്തിന
കീടാ! ചൊല്ലി നടന്നിട്ടുന്തി—
മുഡാ! ശ്രൂരത്തും പോരിയ— (അതശ്രദ്ധ—)

ദ്രോക്കം രത.

അജുഡിക്കുപ്പതികരം ഞൈട്ടുമാറവർ കുതാട്-
ഹാസമമരാടിയുത്—
എജ്ഞിംഷുപ്പേരിനാൽക്കെടിയും അയിരപ്പു-
വാഹനുളവാക്കിയും
നിഷ്ഠം രേഖയിച്ചിട്ടുതോരഹസി ലുജ്ജ
ചേതളുവരാക്കണ്ണി
കജ്ഞമംസമതിയിവീരഭദ്രനേനയെന്തു-
നു ഗതവതീതതഃ

രംഗം—മന.

മുദ്രാക്കം റ. @.

സൗരംസൗരംതദാനീമതിവിവ്യശതയാ
സപാമവസ്ഥാംതദിംഗസ
സെപരംതിള്ളുന്ന ബാജ ത്രിണയനവരണം
ചേതസാ താവുഡേഷാഃ
ഖലാരാകാരാശരാധീശ്വരമഹിനിരഗാ-
തതതുചാത്രുഡീപിം
ആരൈശ്രൂഹട്ടിഞ്ചേതള്ളുവജ്ഞനരതഃ
സോദരീമേവമുച്ചേ.

ആസുരൻ—

കല്യാണി—ചെന്ദ

പ്രഫുവി.

സോദരി! ഇവനാരാണഞ്ചുനിന്നകിട്ടിയിവനെ?

അനംബലുവി.

സപാചുക്രുട്ടം മനജമാംസവും തളിരോടിടയുംചോരയും
സദ്രൂക്ഷിക്കുക നന്ന നമുക്കിതു— (സോദരി—)

അജമുഖി—

കൊലാരക്കാഴ്ച—ചെന്ദ.

പ്രഫുവി.

പോരിനായിവനെന്നോടാ-

ശരാധിപ! കയർത്തവന്നപോർചേരു.

ചരണങ്ങൾ.

1 പോരചേരുഡുഡി തോററവന്മ
പാരമുള്ളിവെള്ളതകിഉവിക്കുവെ,
ചോര, മാംസമെന്നിതൊക്കെ ബുദ്ധിനം
ശ്രൂരി! ഭജിപ്പാനാനീതനിവനം— (പോരിനായി—)

2 വംശനാമമുഖം നാമമതാന്മാരാഗ്രഹി! ന അണാതം
അണിപ്പുതിനൊട്ടുകൂടു വംശനാമമഹിവ, നീ
വിശ്വവീരഗ്രഹി! കിലജാനീരവി— (പോരിനാക്കി—)
രൂപാശൻ—

ചരണം.

1 കുതമെല്ലാം സാധാവാലെ! കിലുനിക്കയദോഷമില്ല;
ഇതുക്കൊപ്പുതിനേരി സമജേജ്ഞാവി! കരലബ്യാസം
മരൈ!
മിന്തേ ഒരു സാരൂപ്യതം സദനാശം
മീറ്റേർവരുളുദേതി ത ഭാനയ— (സോദരി—)
രംഗം—മരേ.

ദ്യോക്കം ഉന്ന.

എവം നിശ്ചയ നിജസ്വാദം തുരവാക്കും
തംവീരദ്ദുമാമ സത്പരമാനയന്തീ
താവത്സകാശുചവിഷ്ടമിമം സത്രഃ
പ്രാവാചവാചക്രന്തിചവദത്രംജഃ
കാവി—ചൗവട.

പാപ്പാരി.

ഗ്രീമന്മഹശ്രഹപാദജ്ഞാമുത്തംസീത്രത!—
തപമുരീകവാസനമിം.

അനപല്ലവി.

ഗ്രീമാനയിന്ത്യാരോ നാമവും വംശവുംചോൽക്ക—
(ഗ്രീമന്മഹശ്രഹ—)

വിശദേൻ—

കാദ്യാദി—ചൗവട.

പാപ്പാവി.

തുരി! രണ്ടുരി! ജയയീരി! രാക്ഷസവീരി!
വീരദ്ദുമിതിമാഡവേദവി.

അപ്പലുവി.

ചന്ദ്രചൂഡഗിരാഗത്തോസ്‌മുഹം
ചന്ദ്രകീതേ! ഗ്രൗണ സത്യമിഥം— (ശ്രൂ—)
* ചരണങ്ങൾ.

മാരവെവരിണ്ണാരാഗം ഗൗരിയിൽ ജനിക്കയാൽ
പരിണിണിംഗുരേഷ്ട്രക്രിഞ്ചൻഭവൻ
പരിണയാത്മമിന്നതിനാൽ ദിവവൗക്കസാംകില
ചാങ്ങളുണ്ടിയേ! ഗ്രന്ഥമീപ്രേശം സദ്ധതഥാക്കിവരുണ്ടിതി
മാരമമന്മണിതം വചനം പരവാന്താവകസവിയ-

മുഹപാർശി—(ശ്രൂ—)

ഗ്രന്ഥാസൂര്യൻ—

1 പരമേശ്വരനിശ്ചയം എന്ന് സദ്ഗൈംഭവിനാ
കരവാണി തപ്പാതു സോദംഞ്ചാ
പരമേശ്വരക്കൈമെഖലേ!
വിരചിതമഹോസ്വം.
കയതായ്ക്കിട്ടാതാരിൽ
കയണ്ണാത്മമഹം കൈഞ്ചി— (ഗ്രീമംഗളം—)

2 കേതിമസ്താകമംഗാര
നേത്രമധ്യീം കിശ്വനവൊൽക്കസാദരം
വക്കും ന ശക്കേനാമ്പുലം
വിദിതമാമത്രം നിന്നാൽ,
നിത്രം ഗൗരീപ്രോഡ—
നതിചെള്ളുന്നണ്ണു എന്നും— (ഗ്രീമംഗളം—)

ദ്രോക്കര രബ.

ദ്രോവം പരണ്ണര്ത്ത പരമേശ്വരക്കൈത്രഭ്രത-
മാവിച്ചാ സപദി യാത്രയയച്ച പിന്ന
രാജാധിരാജലുവരാക്കുസരാജരാജോ
രജേന്നിജേ മണിച്ചുമേ സൃഷ്ടസൗഖ്യസാദ്ധ്യ.

രംഗം—മാ.

ദ്രോകം റവ്.

വൈവാഹികകർജ്ജണി പുത്രിമാളേ
കൈലാസമാപ്രാതിസൂഖ്യനു താ
അങ്ഗസമാശാപയതിപ്രിയാംതാം
ശംഭേണ്യമിന്തെ തുഞ്ചുവ രത്നദേവാ:

ദൈവനാട്—

ഉദയരാഹം—ചെമ്പട,

പാവ്തീവരഹാഹി! പാവ്സംചരുവദനു!
കവ്സൂകമഭീഷ്മം ഗവിതബെദ്ധത്രനിയനം
പാവ്തീവരജയ! പാവ്തീമുവകാഥുക!
പാവ്തീസുവദായക! പവ്താവിലനായക!

പരശുരാമൻ—

സ്രീരാഹം—ചെമ്പട.

തുഞ്ചാഹം ദേവനാരേ! നഞ്ചാദവേദസുരജനി
പുത്രാദേജായതേക്കാനു, തദാദേദത്രനാശാദവേൽ
ഓന്നുവാഞ്ഛാ കാ?യുഞ്ചാകമിന്നചോലുകിൽ നൽകാഡേ
ദേവനാരേ! നിത്രകല്പാണം യുഷ്മാകംദേവത!

ദൈവനാട്—

ത്രഹാളം—ചെമ്പട.

ദേവകാഞ്ചനതിന്ത്രമിച്ച കാമ-
ദേവനീശ! തവനേന്ത്രഗംഭായി
ദേവ! ഭോ! ജനയത്രപ്രഭോ! തമദ്ര-
ദേവദേവ! കിമാറി പ്രസാദ്യുവം.

രംഗം മൺ.

ദ്രോകം റൻ.

ശിവാദഹാമാജനി മാരരാജി
ശിവം പ്രണമ്മാത്രതദേവതേജി
സൂവൻപ്രമോദപ്രലസല്ലുദബ്ജി
സൂവംസന്ത്രക്കിത്തസർക്കരാബ്ജി

കാട്ടേവൻ—

പുനിങ്—ചൊട.

ദീനദയാജലയേ! യദത്തും
ദീനദയാ രഹിതം തപാളിക്കുത്തും
ക്ഷമയുമാം തവ വിത്തദയാരെ
ഹന്തന്മാർത്തുമ ഒരു ദഡിതാരെ.

ദ്രോക്കം ഒ.൦.

മംഗളം.

സൈതവിമലഗാത്രം ഷുർണ്ണകാരണ്ണപാത്രം
അവിത്വുഷ്ടപാത്രം സപാന്നജപ്പേരാത്രം
അനലകടിലനേത്രം സന്നതാഖാതപാത്രം
നൃണമിളിതചരിത്രം കൈമനിഗൗരീകരിക്കുത്രം.

ദ്രോക്കം ഒ.എ.

ഉപസംഹാരം.

രഹാപ്പുഞ്ചേ രഹരാധരുമോ
ക്ഷമസപ്രേഭേ ദഹിത്ത്വാശും
തപദിയപാദാംബുജയുഗ്മഭേവ
സദാപ്പുദിം നാട്രകമാക്കുതോമേ.

ഇതി

പാടലീഥർജ്ജുപാലാ നപയജാതേന, ദഹാദവാക്കാബ്യ-
ആവരാജനവിശ്വിതാ കൃതിരാഹാഫവസിതാ. ക്രൂഡം.

പാവതീപരിണയം കൂടകളി.

(ടിപ്പണി)

വിജ്ഞാനം—ജ്ഞാനപരിശീലനം (ഹിമവാൻ). തന്നും താം ജാർന്ന റിം (കുളായ ആ ദംഗങ്ങൾ)സർവിതാം പാതയേഃ (സർവിഷ്വതിക്ഷ)—വഞ്ചണം—ഒരു ദിവസം മനസ്സിൽ വിജ്ഞാനം കൊടുത്തിട്ടും, മെന്ന യാം...സഹം (ദേഹ, മകൾ പാർവതി എന്നിവരാട്ടത്രുടി), ഏതെങ്കിൽ + നിജ പരിണയം (ഈ സ്വപ്നവാദത്തിൽ) സുഖമാം (സഭനാക്കണ്ണാട്) രാത്രെ സുമ (ഈവിച്ചു).

രംഗം—എ. ജാതുചിത്ര—ഒരിഞ്ഞൽ, ഹര്ത്തുകാമഃ—ഇല്ലാതാ കാൻ കോതിക്കുന്നവൻ, തത് + യോഗം കുറ്റം ഇല്ലെൻ—അതിനുവേണ്ട തുച്ഛയുംവാൻ മേഖലകളിലും ഒരുയിട്ടും. നാരഭഃ + ഒരുബാത്—നാരഭൻ പ്രാവിച്ചു. ഉഥം...സഹ—ഉമാമേനകകളിലാട്ടുടി. അന്യംസർവഭാതാ ധിനാമഃ—ഈ പഠവത്താജൻ. സമുക്ത്—വഴിപാലു. പ്രക്രമവൻ—ചെയ്യുന്നവനായിട്ടും. ഇതിനിംശാമവത്ത്—ഇപ്പുകാരം പാശത്രു. കത്താക്രൂ ഗതവാൻ—എവിടെനിന്നു വന്നു? സദ്യ—ഇല്ലപ്പാർ, പെട്ടുനും. കാതു...തം—ഇല്ലപ്പാർ എങ്ങോട്ടിവോകനും സാതത്തുവിനേംവേദതേ—സാതത്തുവിന്മായിരിക്കുന്ന അരക്കണ്ണജ്ഞാൻ. വദ്ദു—പരാജയാലും. പ്രക്രമാഖാ—ശാൻകോത്തുക്കുണ്ടും? ചന്ദ്രജാ+അനന്തരവൻ (സംസ്കൃതസന്ധിധാനം; ഔഷധയിൽനിന്നുംപ്രാപ്തി) ഹിന്ദ്യാ:—അതുപ്പാലും. ഭജനു—ഭജനം ചെയ്യവാനായിട്ടും (ഭജിതും എന്ന മാരാത്പരാം) ഭർത്താരം—ഭർത്താവിനന്ന. ആപ്പും യാഞ്ഞാൻ—പ്രാവിക്കം. സവിഭിസ്മം—ഉതാഴിക്കലുണ്ടിച്ചും. കിവായാം ദക്ഷായാം—പാർവതി പ്രോത്സ്ഥപ്പാർ. തേ—അവർ. സ്വാന്തഹൃഷാൻ—തഞ്ചുട്ടുടക്ക വസതിക്കുള്ള. അന്തർത്തിനാംഗത്വം—അന്നാമരക്ഷകന. സുമര റം—സുമരിക്കുന്നവരായി. ദത്താ:—അവർ പ്രാവിച്ചു.

രംഗം—ഒ. നിഹാത്രം—കൊല്ലുനായിട്ടും. ലിമാ—പരാസ്യം. താവത്—അപ്രകാരം. പരിക്കലി—സദ്ഗുണിൽ. ഇന്ത്യ—ഇന്തിച്ചു. ഏതു—പ്രാവിച്ചിട്ടും. നൈത്രം—നയിപ്പുനായിക്കൊണ്ടും. റിച്ചു...ദയഃ—ഡാറുപി ഡിതചിത്തൻ. റീഫുപതി—ബൃഹസ്പതിയ. വ്യാജനാപരയൻ—നിയാഗരിച്ചു. രഹഞ്ചൻ—രാത്രിഞ്ചുവൻ. റം+കുരാതി—നാമയെചെയ്യുനു. കൂടം—എങ്ങിന. അംഗങ്ങം—കുമരൻ. ഒന്നയ—കൊണ്ടുവന്നാലും. അ

സ്യം—ഇവളിൽ. ആൾ—പോകനാ. വേ...റം—അങ്ങയാൽനിരുക്കണ നായ താൻ. അദ്യ—ഇപ്പോൾ. ഇക്സ്‌ഹൈ—കഹിക്കുവില്ലെൻ. എല്ല—നിങ്ങകം. ഇംഗ്രീഡേറ—ഇപ്പോകാകം. നയാർ—നന്ദിക്കുന്നണ്ട്. കാൻ—നീചുവൻസിന്നാം—രാത്രിഖേരകിനുഹന്തിണം. മിനിംഗ്—തുലിത്തുൻ. ഓമി...കാൻ—വിസ്തീച്ചു പരയുന്നില്ല.

രംഗം—നീ. ഇംഗ്ലാൻഡ്—ദിവക്കൽനിന്നാം. ഫ്രാൻസ്—സ്പീകരിച്ചിട്ടും. ലിതിജരാട്ട്+ക്രേനു—ലിതിജരാധാരു. ജിതൂ—ജയിച്ചിട്ടും. പ്രസ്തു...ണ—വബ്സിച്ചു ദെയ്റ്റുതേതാട. അവിതംവിഷ്ണം—വിഷ്ണാധിനായ നായ വിഷ്ണുണവിനെ. വിജയത്രംഗത്പാ—ജയിപ്പാൻപൊതിച്ചും. പ്രഹിത വാൻ+തണ്ണ—പ്രഹിതവാംസ്യുൽ. ആറു—പാഞ്ച. സാരാവം—മാറോ ലിക്കാളിച്ചുമാരു. മാന്യാഹവായ—മാന്യാഹന്തിനായിച്ചും. ഏററി—വന്നാലും. അദ്യ+എററി+ആദ്യാ. ദേഖം—യുദ്ധംപെയ്യുന്നനായി ക്രോണ്ടും.

രംഗം—തൃ. കുറ്റി...വാചം—കുറ്റിക്കണ്ണരമായ വാക്കും. അസ്ത്രം—ഫുട്ടിലുട. ഒള്ളുണ്ടുകിണ്ണാം—അസ്തുരമുഖത്തിൽനിന്നുണ്ടായ തും. പ്രാഥഃപ്രവിശ്യ—പ്രവോഗിച്ചിട്ടും. വച്ചു+അംഗാജത—വാക്കുപറഞ്ഞു. യുജ്ഞമൽ, മാസം, എന്നം—അങ്ങയുടെ താസനായ ഇവരെന്നു. സാമുഹാര വം—ആദിവാരവത്തേതാട—വീരവാദത്തോച്ചക്രൂട്ടി. സ്പാരാരവശ—വിജക്കണ്ണംപോലെ. സ്പാരാരാദരായേറി—ഉദായ സ്പാരാരാ ഇതി. സൗഖ്യം—സി+അരുഹോ—(സൗഖ്യം എന്ന പുംഡിം.)

രംഗം—തൃ. കർമ്മം—പാപം. റേഡേ—ഹരി (വിഷ്ണം) യുടെ. നതപാ—നമിച്ചിട്ടും. ഇവാച—പാഞ്ച. സഖാഭാജലപി—ക്രൂഡുകെക്കുന്നുംകുറ്റിയവൻ. ആരാന്ദനായകം—അസ്തുരന്നായകക്കുന്നം. ഹരിയാ—ലജ്ജാധനാട്ട. ജിഗാദ—പംഞ്ച. അപീനൈൻ—താൻ തോറുന്നെൻ. ആനൈലൈൻ—ചന്ദ്രൻ (അചൂർവ്വപ്രയാഗം) കത്തുംനാഡു—ദയക്കെ പ്രാത്മിക്കനു. മധ്യാക്രമം—എന്നാൽ ചെങ്കുപ്പുമുള്ളു. ഘുണിക്ക മുംസമത്മം—ക്ഷമിപ്പാൻ പോതുന്നതാണും. (സമത്മസമരമോഹാൽ ഒന്നു മരുന്നാരവാം, അപ്പോൾ എലിക്കുള്ളും യാദേഹ എന്നനുപയം) റംഗുനാട്ടം+ആവപി+അലഭ്യം—ശീവനം കിട്ടാത്തും. വേ...നേണ്ട—ഇദ്രാഡിക ഇംഗ്ലീഷ് നതനായ ഇവൻ. ‘സാമീച്ചും കുതവർത്തി’ എന്നതു ‘കുതവർത്തി’ എന്ന പുംഡിം ആകും. കാർവതി—ചെങ്കുന്ന. അഭിരംഗം—ഇപ്പോം. പരി....

ഇദാ—മന്ത്രാദിപദ്മാദ—പ്രതീജ്ഞാജ്ഞാനി, ദുർദ്വാലാവൈതിം അഖാണ—
ഇവൻ, ശേഖരം—രഹസ്യാഭ്യർഥിനാം, പുതായാഖാണ—സ്വാഖാണമെതാം,
അറാവൽ—വാഞ്ചള.

രംഗം—ഒ. മൃഥാഖത—ക്രാദാഖതിശ്. മനുഷ്യാഥം—മനി
ദോഖിശോട്ടക്രതി, സാന്നിധ്യം—മാഖാദാന്തിഖവൻ. വിശ്വാകയച്ചാരം—
ഇതിന കണ്ണാല്ലോ. മുകളിതാവി കാണി—ഒന്നുള്ളിട്ടുണ്ടാക്കണ അതാവധ.
അംഗവിദ്യാം—വിക്രമംപുതുള്ളിക്കാളു. റാം—കുദക്കാ, മാഡിതാൾ—കും
പ്രഭുദാവൻ, റാട്ടിം—ചൗക്കാള്ളട്ട്. കോട്ടീരാം—മീറ്റു്. ശേക്രിയാ—
അഹരകാരം. രോടിം+ഉള്ളി—കാഖുകുട്ടിയു്. കാഞ്ച—ചൊല്ലുമും, സാരജ
യാദാ—മേനനകയുള്ളിക്കാദാവാ! ദോരി—തന്നാഘു. കാരാനലുദ്ധപിതം—
കാമഞ്ചുട്ടിനാഞ്ച വാദ്ധസ്തുത്തു്. സീറിറ്റീകര—കൗർമ്മിഞ്ചാല്ലു.

രംഗം—ഒ. പ്രാന്തം—കളുന്നതു്. അള്ളികം—വ്യാജം, സുവി
നാവാലു—സുവിനം+ഞാലു—ഇപ്പുംാർ നേരാർ ഇരുന്നുരം സുവികർ.
മാറ്റി—മോയാഘു, വിശിതം—മാറ്റിക്കുപ്പട്ടു്. സുവാനം—വാമം.

രംഗം—ഒ. പ്രാവം—പ്രാവിയു. അവീലജ്ജതാംകാരിദം—
കുള്ളാ പ്രോക്തതിനം കാമവികാരം കൊടുക്കണമാവുന്ന. റിനതം—ദുരി
ദൂഡായതു്. സാന്തുലയം—കാഞ്ചുരങ്ങൾ വീക്കാത്രി, വസ—വസിയു
ദി. റോഡിം—ഡിവേശ. സന്താദുതകരുവേദനായം—കമ്പിക്കുള്ളുന്നവരു
ടവിക്കു്. ട്രാക്കം—തനിപ്പാനായിരക്കാണ്ടു്.

രംഗം—ഒ. വാദീനീ—വുഹുള്ളതി. താഴുന്നം—കുടുംബ
ഫാ, സപദിക്ഷപാ—ഉടൻശച്ചള്ളിയു്. കിശോരി—കാഞ്ഞാനാം. റക്ടം—
മനാംശച്ചള്ളിയു് (ഭാത്തിയു്) ശയാശയം—വാസരം. മൃഥാകിള്ളം—കാ
ണാനായിക്കു്. റീവാച്ചുഡി—ഡിവാന്റാ മെച്ചിക്കു്. നന്നിജാതവം—കാ
രിച്ചുക്കു്. ഏണാ...എണി—കാരം റീഓനാറിയാതെ തന്നുവാറില്ലപ്രയാ
ഗിയു, (ചെള്ളു എണി, ഏണ ചുള്ളുതുക) സാഡാ—വിടു് അപ്രജാൾ—പ്രാ
വിയു. സൈ—തുവാൻ. വികാടം—സാരീം. സാർക്കു—കാണിക്കു്. കം—
അവകന. റൈനീ—കുംബലുപ്പുട്ടവൻ.

രംഗം—മീറ്റം. പ്രാരുത്രേശ്വരകാ—
വിളവണി (വിലവപരണി) പരിക്രമ്പും (പ്രിക്രമ്പണം)
സാന്തുടണി (സാന്തുറണി) ക്രാനിയുണ്ടാക്കാൻ (കാരാനിയുണ്ടാക്കാൻ)

കിള (കില) കുന്നിമിളിൽ—(കാസിമിളിക്കയുളി)—
ജാലാ (ജാലാ) യൻി (ക്രാൻഡ്) ഘുണ (പുന) യിടികാത്തോവി(ഇടാട്ടത്താടി അഥവി) വില്പവാർത്തി—ചുക്കിട്ടാർ. ല്രിക്കുനാ—നൈരൂദ്ധാലുംതൊ
നാ, ലുറാൻി—അഹാൾ ലുബ്രാനംവല്ലുവാളായി (പൊട്ടിരെച്ചുവിഞ്ഞവളായി) കാഡി...ജാലാ—സുന്ദരകാഡിയാരകിൽ ഒരുക്കിശ്ചുട്ടി അണിംഞ്ഞവൻ.
പണ്ണു...നീഡു! ഫോ! റേതു! അതുമുഖാരു, ഹരനുകയനുതാൽ, പാതുപാൽ,
തും, ചിംഗാടിക്കും, സംഗ്രൂം, കുമ്മു—ചുമ്മു! രത്തേഡവി! ചുമ്മുഡിവാവല്ല
കാട്ടിലുണ്ടാനും ഉണ്ടായ നീഡിനു താപു തിരുക്കുളംനും. തേ, ഒം,
ഇക്കാൻ—നിന്നു ഗ്രൂം ഭോക്കം. പണ്ണുവക്കുത്രു—നീഡിന്. ഘുനാവി—
പിംഗനും. ജനങ്ങൾ—ജാറിപ്പിക്കു. തസ്മു—അവരും. ഉപാഹാ—
വിഭാഗം. തേനു—അവനും. യുജ്യാ—ജ്യാജിപ്പിക്കുപ്പട്ടാർ. ഫോകു
കലായാ, അരായാ, അനുംഗ്രൂപയും—വ്യാഖ്യാസക്രാന്തങ്ങളും ഇം രതീ
ദോഡിയാൽ. അന്തീരിംഗവനം (അന്തീരിംഗാക്ക്) അനുംവാ—(അനുംവാ
എന്ന എക്കാം എന്നപ്രാക്കിഡിനിക്കുന്നു)—“ഗ്രൂം, വശയങ്ങാസീ നാം എന്നു
വ്യാം യുജ്യാകാം.—കേരൾക്കുപ്പട്ടിക്കു”. ആസീനാ, സാ, സന്ധവി, തു—ഇര
നീഡനു ആ സുന്ദരിയുക്കെട്ട്. നൈരൂദ്ധാ, സംഗ്രം, ജാലാ—സ്വപ്നവന്നു
പ്രാവിച്ചു.

രംഗം—മ്ര. പ്രാലുതദ്ദേശ്വരകും—

ഓംകൃഷ്ണസ്വാമി (ബാലേവപരാബ്രാഹ്മി) നേന്ത്രാക്കയു—
വാന്നുരായു (തന്ത്രാംഗങ്ങവാന്നുരായാം)
മുഹൂർത്താ (മുഹൂർത്താക്കലാ) നീപ്പധിതാ(നീപ്പതിതാ)
സംബവാവി (സംബവാവി) യാസീ (ഇത്തീരം)
എന്നം ഘുളിഞ്ചാട്ടിസ്ത്രൂപ്പ് (എന്നം ഘുണാഞ്ചാട്ടിക്കസ്യ)
പ്രിയസ്ത്രൂപ്പ് (പ്രിയസ്ത്രൂപ്പ്) വിജ്ഞ (വിജ്ഞ)
വാശിശ (വാശിശ) വിജ്ഞാനിയയാ (വിജ്ഞാനിയയാ)
സ്ത്രീശരി (സ്ത്രീശരി) വദനി (വദനതി)

അംഗാജിവാന്നുരായാം—കാരാഡാലക്കിൽ. ഫോവാ—ചീന്. റിപ്പവാസം—
റിംഗാഹുബം. വാരതി—വാരതതു. ഹതാസുഖി—നൈന് ഹതക്കായി ഭവി
ക്കുന്ന. കാണീയം—ചെക്കുണ്ടാരു. സാദം—ദാദം. വിഡിനാ—ഭാദ്യ
തന്നാൽ.

രംഗം—മ്ര. തവാതനുത—തവാതപുള്ളി, വാനിത്രു—വ
രിസ്ത്രൂഡായിക്കു. സഹായാ—സഹാന്ത്. റോമ്മനാ—നീഡനും. സംശ്ലേ

കുതം—പാതയക്കെല്ലുവന. ഉപേരു—പുബിച്ചിട്ട്. ആഹ—പറഞ്ഞു. കതഃ+ആപി+നഃ+സമാവേദയ—എവിടനിന്നാണോന്നം ത്രജേ ഒളിപ്പിച്ചാലു. അവഗച്ചാമ—വിചാരിക്കുന്ന. ഭവന്തം—അജാദയ. യുവതയഃ യുധം—യുവതികളായന്നിങ്ങൾ. നാഡോക്ഷയൈ—പ്രാത്മിക്കുന്ന വരല്പി. ഇഹനിയം—മരിയുംതക്കുതു്. തന്മ—അതരു്. വദതു—പറഞ്ഞാലും. അസുമാസു—ത്രജാദളിൽ. എക—അത്തി. പരിണിന്നിഷ്ട—വിവാഹത്തിനു കൊടുത്തിക്കുന്നവർ. കാവികന്നു—ഒരു കമാരി. ദിനിംഗംപതി—ശിവനെ ഭർത്താവായി. പ്രജാതി—വരിക്കുന്ന? ശ്രൂതം—കേട്ടിരിക്കുന്ന.

രംഗം—ഹർ. മുത്രം—ഭവിച്ചിട്ട്. ജഗാമ—പ്രാപിച്ചു. അനജാം—പാർവതിയോടു്. ഉച്ചേ—പറഞ്ഞു. സഃ—അവൻ. ജോമഃ—ജീക്കുന്ന. വയം—ത്രജും. നമസാംഗതാനിസ്ത്രു—നമസ്കാരംതും വേഖിക്കേടു. നാമ—പേരു്. പമി...എപാദൻ—വഴി നടന്ന വിഷമിച്ചവൻ. പാദ്യാർഥ്യത്വത്വം—പുജാജിലവത്വത. വാ (അമവാ) ആയുർവായും (പ്രാണവായുവിനു) സ്പീകരാമി—സ്പീകരിക്കുന്ന. യുദ്ധമാകം—നിങ്ങൾക്കു് വാഞ്ഛതി—ആഗ്രഹിക്കുന്ന. ഭോഷാകരച്ചുഡം—ചട്ടുഡം നെ. തുള്ളികളും—തുള്ളി വത്തുനാനായിട്ടു്. പ്രമമപരിജനം—എത്രും ഉം ട്രൈസംഘം. വിഡിയും പ്രജാപതേ—വിധിയായ പ്രജാപതിയുടെ. ആധത്വ—ധരിക്കുന്ന. തം—ഈവനെ. തുജി—ഉപേക്ഷിച്ചാലും. ഉരിദിതം—പിള്ളക്കെപ്പുട്ടതു്.

രംഗം—ഹർ. ഉമുഖം, തം—താല്പത്രിളിവനായ അവനും, ഇംഗ്ലീ—ആ ശിവൻ. ജഗാദ—പറഞ്ഞു. കരവേവ—ചെയ്യുന്ന. ധരണി....ഹം—പർവതത്തല്ലമായ കുമം. വക്രും—പാവാനായിട്ടു്. മദനാരിണാന്നിതാ—പരമഗിവനാൽ ആനായിക്കെപ്പുട. വേതാഃ+അഡിക്കം—അജാദയെക്കാർശം അഡിക്കം. മയി+അഡി. അവിതമം—സത്യം. അഭവൽ—ഭവിച്ചു. തപാംഗാചേ—അജാദയോടപേക്ഷിക്കുന്ന. നേതവും—നയിക്കുതക്കുതു്. ക്ഷണ്ണമപി—ഒരു ക്ഷണംപോലും. കലയതിചേതു്—ചെയ്യുന്നവക്കിൽ, “വിഹ്വേ, കലയതിചേതഃ കല്പകോടിക്കല്ലും” എന്ന പാംഗത്രംകാണുന്ന. കമംസഹണ്ണ—എങ്ങനെ സഹിക്കം. തേസമിലജ്ജിതം അസു—നിംഗൾ ഇംഗ്രിതം വേഖിക്കേടു!

രംഗം—ഹർ. ഗ്രാവം ഗ്രാവം, നാമംനാമം ഇത്യാഖി ആവ. ത്രംനം പ്രബന്ധകാരന്മാരു അനുകരിക്കുവാം. തസ്മ—അവൻറി. തരസ്പി—ഉംകൈളിവൻ. മദ്യപഥം—വഴിമദ്യ. ഏക്കഷത—കണ്ടു. കാമവിപ്രശ്നമാണാ—കാമനാൽ പ്രവിഷ്ടിക്കെപ്പുട്ടവളായ. രാക്ഷസ്യം+അതു+അജമുഖ്യാ—അജമുഖിയാൽ. അപുഷ്ടകളും—അനസാധാരണസാമർപ്പണത്തോടുള്ളിത്തു്. ആധത്വ—ചെയ്യുപ്പേട്ടു. പ്രത്യേം—പുരപ്പേട്ടു

രംഗം—മന്ത്രം. ആഡൻ—രാഷ്ട്രസൻ. ഉൽപ്പൂർജ്ജം—ഉൽപ്പാദനംചെയ്യുകയു് (ആടിയിരുമ്പിയതു്) തതഃ—അവിഭാഗിനിനു്. ദത്വതി—അവൾ നടന്ന. സുമാരം—സുമരിച്ചിട്ടു്. താന്ത്രി—അദ്ധ്യാർഹം. സ്വാംശാഖാസ്ഥാം—തന്റെ സവിത്രിയെ. അംഗസ—തോളിൽ. തിജ്ഞൻ—ഹരിക്കുന്നവനായ. ത്രിശയനൻ—ദക്ഷാനും. ബഹാജ—ഭജിച്ചു. എഹാ—ഹവർഡ്. നിരന്തരം—പോതി. ദാജനാരം—അറിയപ്പെടാതു്. സഹജേ+അജേമി! ഉദ്ദേതി—ഉദിക്കുന്ന. ആനയ—കൊണ്ടുവന്നാലു്.

രംഗം—മഹി. നിരമു—കെട്ടിട്ടു്. ആനയൽപ്പി—നയിച്ചുവരായിട്ടു്. താവൽ—അവുംകാ. സകാം—സചീപം. ഉപവിജ്ഞം—ഹരിക്കുന്ന മും—ഹവദാച്ചു്. സംഗ്രഹം—ആ മുംബുന്ന. ഫ്രാദാച—പറഞ്ഞു. വാചം—വാക്കു്. അംഗവിയ—വഘനാക്കിയിട്ടു്. മഹേ....തുക!—ശിവക്കുതാരിക്കാമണും! മും, ആസനം, തപം, ഉരുക്കുത—ഹും ഫീംഞങ്ങുംസവിക്കിച്ചുവരു! ദിവഞ്ഞക്കും—ദോക്കളുട. സീതം—റാക്കു്. ഉപവചി—ഞാൻ പ്രാഹിച്ചുവാകുന്ന. നാമി—നാരികുന്ന. അസുകം—ഞങ്ങളുടെ, കിഞ്ഞ—കരഘനതാനു്. അംഗാരനേതൻ—ശിവൻ. നടക്കേണാമി—ഞാൻ ക്ഷമാക്കുന്നില്ല. അലം—രൂറവും. രേഖ—ഉല്ലംഖിച്ചു. നിജേ, മനിഗ്രഹം—തന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ. സുര....എ—സപർജ്ജമാളിക്കളോടു തല്ലുമായ,

രംഗം—മഹി. ആശു—പ്രാപിച്ചുപ്പാർഹം. ആചു—പ്രാപിച്ചിട്ടു്. തുള്ളവു—സംശയംബാധി. സുപർവമാർ—ക്കവാക്കൾ. അസ്യവാഞ്ചാ, യുഷ്മാകം, കാ?—മറദമോഹമെന്തു്?. കംാന—എഴുപ്പാർഹം.

രംഗം—മന്ത്രം. ശിവാൽ—ശിവക്കൽനിന്നു്. അജനി—ജനിച്ചു. പ്രശ്നാദപ്രസത്—സംഭാഷണക്കാണ്ട പ്രകാശിച്ചുതു്. ഏഡബേംജേ—പിതാപകജതോച്ചക്രിയവൻ. എക്കി....ബേംജേ—ക്രമിക്കിടക്കുന്ന കഹപരഞ്ഞാട്ടക്രിയവൻ. യദക്രത്യം—യൽ+അക്രത്യം—യാത്രാര അധമം. ദയാരൈയ—ദയയുംയിക്കാണ്ടു്.

ഉപസംഹാരം. സന്നതാജാതപത്രം—ഭക്തിമാര പാപചുട്ടിന്നിനു ക്കുക്കുന്നവതന്. ഗാർക്കളതു്—ഗാർ കളതു് (ഭാത്യ) മായിട്ടുള്ളവനെ. ക്കമാളഞ്ഞുഹിതി!—പാർവതയുറി! സഭാസുപദം—നാമയുംഡാരം—സദാ ആനുധാരം. ഇപ്പരാഗം ഭക്തിപരമായ ക്കമാപന തന്റെചുട്ടി കവി ഉപസംഹരിച്ചുതു് ചെയ്യു!!

ക്രാലിപ്പട്ടം.

വയസ്സ്	വർഷി	അവലെഖണം	സുഖലെഖണം
ഒമ്മു:	1	രാഹാത്തി	രാഹാപ്പത്തി
"	2	സാമ്പുക്കുമാർ	ചുത്തക്കുന്നാർ
"	2	സാറായു	സാറായു
3	21	വിനുംക്കിതു	നിങ്ങിതു
"	28	സ്വാതു	സ്വാതു
5	44	വിതിജിജാജാഗ്ര	വിതിജിജാജാഗ്ര
6	4	“രജതക്കുവക്കു”	“രജതക്കുവക്കു”
"	25	കരാരിവാദ	കുടംബരാദ
8	4	“	ഓഗം ദ
"	6	കുമ്മം	കുല്ലു
"	20	ലക്ഷ്മി	ലക്ഷ്മി
10	1	സായാഹന	സായാഹന
11	6	കത്രി	കത്രി?
"	19	ക്രാലാന്റൻ	ക്രേശ്വരാന്റൻ
17	1	കൈപ്പുരംഞി	കൈപ്പുപണി;
"	7	പുത്രാളിപ്പി	പിഡ്രാളിപ്പി
"	8	കാരാവിയുത	കാരാവിയുത
"	“	ക്രിംഗരി	ക്രിംഗരി
"	“	ക്രാലായാട്ടി	ക്രാലായാട്ടി
18	21	ക്രാന്തിക്കുവിഭത	ക്രാന്തിക്കുവിഭ
"	22	ബുഹുമാവാട്ടാ	ബുഹുമാവാട്ടാ
"	23	ചുളിസ	ചുളിസ
21	11	പാലിനിനീംജ	പാലിനിനീംജ
23	7	രാധാത്ത	രാധാത്ത
26	2	വിശോധ	വിശോധ
"	13	വിശ്വലാച്യുരാനാം	വിശ്വലാച്യുരാനാം
"	26	ജുഡോഹാനുദ്ദീ	ജുഡോഹാനുദ്ദീ
27	7	പാരിശ്രി	പാരിശ്രി
29	23	സുരീജാനയി	സുരീജാനയി
"	26	രാത്രിതൃജാ	രാവിത്രജാ
32	10	തച്ചിത	തച്ചിത

വിജ്ഞാപനം.

അന്നദാനാവായ നമ്മുടെ പൊന്നതനുരാൻതിൽ
മനസ്സിലെ ഭരണപ്രതിജ്ഞാപനമഹംപ്രമാണിച്ചു പ്രസി
ഡിക്കരിച്ചുതുടങ്ങിയ ‘ചിത്രാഭ്രണ’ ഗമമാലികവക പ്ര
സില്പികരണങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ആദായം പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥാ
നത്തെ വിചുലപ്പേട്ടതുനാണ്, ആലുവാ-ഗ്രീ‘ചിത്രാഭ്രണ’
ബുക്കഡിപ്പോ സ്ഥാപനത്തിലേപ്പൂർവ്വാക്യാൽ റാജകേന്ദ്രം
കൈരളീമിത്രങ്ങളുമായ ഉദാരമതികളുടെ ഏല്ലാസ്വദായ
സഹകരണങ്ങളേയും സാദരം പ്രാത്മിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

—പ്രസാധകൾ.

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

	ക.	ം.	സ.
1. ചിത്രാഭ്രണ(പി. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള)	0	4	0
2. ഗ്രീരാമോദനം (ഭാഷാനം)	ടി	0	3
3. ചിത്രാമുകളം (വിവിധപ്രത്യുത്തി)	ടി	0	4
4. സാഹരാദരുദ്ധപ്പണം അമൃവാ ഭരതൻ (രാമാധാരമായ ഗദ്യം)	0	6	0
5. പാംതീപരിശയംകമകളി(പ്രകാശിതം) (പ്രാചീനത്തി; കിളുണ്ണിസ്ഥിതം)	0	8	0
6. ഗ്രീഡവീമംഗളം (പാന; പൂതാനം)	ടി	0	2
7. ചിത്രാരാമം (പദ്യം; സന്ധാദനം)	ടി	0	5

താഴെക്കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അവേക്ഷിക്കുക:—

—പി. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള

ഇടപ്പിള്ളി. A. O. (P. O.)

